RIBERMÚSICA

DOCUMENT COMPLEMENTARI A 'RIBERMÚSICA. L'ANY ZERO'

RIBERMÚSICA. APUNTS D'UNA TRAJECTÒRIA EN ASCENS PERMANENT
FITXA TÈCNICA RIBERMÚSICA
'EL NOU MÓN. LA PENTALOGIA'
RECULL FOTOGRÀFIC DEL PROJECTE SOCIOEDUCATIU

ribermúsica

www.ribermusica.org
facebook/ribermusica.org

ÍNDEX

RIBERMÚSICA. APUNTS D'UNA TRAJECTÒRIA EN ASCENS PERMANENT 3

FITXA TÈCNICA RIBERMÚSICA 5
1. Historial de Ribermúsica 6
2. La Fundació Privada Ribermúsica 6
3. El suport del món cultural 6
4. Les relacions institucionals de la Fundació 7
5. Les empreses col·laboradores 7
6. El treball en xarxa amb el sectors associatu, empresarial, comercial, educatiu i cultural del barri 7
7. El Festival de Tardor com a esdeveniment àmpliament participatiu, afavoridor de complicitats i generador de propostes derivades 7
8. Les activitats derivades del Festival de Tardor 7
9. El nou Pla de comunicació de la Fundació 8
10. El projecte Socioeducatiu de la Fundació i l seva repercussió a dins i fora de l'àmbit territorial de la Fundació 8
11. Annex I 9
12. Annex II 15

'EL NOU MÓN. LA PENTALOGIA' 21
Índex 22
Introducció 23
Ribermúsica 2010-2014 24
Pròleg. 'Art, Ciència, Espiritualitat' 25
Capítol I. 'Catalans... i universals: els orígens' 36
Capítol II. 'El Gran Demiürg: la decisió' 50
Cap al 2014 54

RIBERMÚSICA I EL SEU PROJECTE SOCIOEDUCATIU A CIUTAT VELLA 55
RECULL FOTOGRÀFIC DEL PROJECTE SOCIOEDUCATIU 56
Tantarantan! Taller de ritme i percussió per a infants 57
Ve-Ri-No-Tek. Laboratori de veus, ritmes i noves tecnologies per a joves 58
Bàsquet Beat. Pulsació, ritme i bàsquet 59
Riborquestra. Orquestra Infantil Ribermúsica 60
Trobada Ribermúsica - Educació sense Fronteres 61
Participació de Ve-Ri-No-Tek a la Festa 'Acció Jove 2012' 62

RIBERMÚSICA

APUNTS D'UNA TRAJECTÒRIA EN ASCENS PERMANENT

Tot i nascuda el 1995, **Ribermúsica** està vivint el seu gran ascens coincidint amb els moments en què el fenomen de la **música comunitària** ha saltat a la palestra mediàtica arreu del món.

Si a mitjans del segle XX la recuperació dels criteris històrics en la interpretació de l'anomenada "música antiga" fou el gran revulsiu que va canviar el curs de la història musical, el XXI rebla el clau d'aquella revolució (que van començar Gustav Leonhardt i Nikolaus Harnoncourt) mercès a l'èxit mundial de moviments com el de José Antonio Abreu a Venezuela o el de Carlinhos Brown al Brasil, per citar els més notables d'entre un gran nombre d'exemples. La seva aportació ha servit per a demostrar com és possible d'assolir cotes altíssimes d'excel·lència partint d'un sistema diametralment diferent al convencional, que té com a objectiu el treball al sí de la comunitat en benefici de l'interès comú.

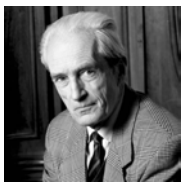

A Barcelona, l'entrada en escena de Ribermúsica fou saludada com un pas decisiu per a la regeneració final de tot un barri, **la Ribera-Born**, avui esdevingut un sector imprescindible de la ciutat, i amb això s'evidenciava la capacitat del fet musical en la creació de **cohesió social**, més enllà de la funció que li és pròpia. Si al llarg d'aquests disset anys s'han establert les bases per al futur desenvolupament del projecte, amb el 2102 s'obre l'època de maduresa, que comporta la seva consolidació al sí del seu àmbit territorial i la irradiació a tota la ciutat; potser també al país i fins a nivell internacional, gràcies a la claretat dels seus plantejaments, a la coherència del seu discurs i a la notable repercussió que comencen a tenir les activitats del seu **Projecte Socioeducatiu** als mitjans de comunicació.

En aquesta trajectòria, dos grans esdeveniments han marcat les coordenades; el primer, poc abans de la irrupció de Ribermúsica en l'escena, **l'any 1995**, amb la **Gran Festa de la Música de la Ribera**: la celebració dels **Jocs Olímpics de 1992**; el segon, a meitat de camí del seu periple, quan **l'any 2007** s'institueix l'**Àrea Social**: la celebració del **Fòrum Universal de les Cultures de 2004**. En cada cas, la distància de tres anys és la que separa la gran cita ciutadana (cabdal per a la projecció internacional de Barcelona) de l'inici de la comesa de Ribermúsica, que des de la dimensió local i lluny d'interessos partidistes n'ha sabut recollir l'essència.

Ribermúsica, constituïda en **Fundació l'any 2000**, ha creat una veritable **"comunitat musical"** en el seu barri i els seus sectors adjacents, integrada, d'una banda, pels participants en les **activitats socioeducatives** (els infants i joves i les seves famílies, així com les entitats que acullen aquestes activitats) i de l'altra, pels participants en les **activitats artísticoculturals** (les persones, espais i estaments implicats en el **Festival de Tardor**, derivació de la Gran Festa de la Música). Però allò que diferencia Ribermúsica d'institucions similars és la contundència dels seus **plantejaments artístics**, ja definits des dels mateixos inicis, que han bastit un edifici imponent, un veritable "santuari" que irradia el seu influx a les activitats socioeducatives, per a dignificar-les, i els hi atorga la seva grandesa.

Si l'etapa "post Fòrum" va portar a la creació de l'Àrea Social de Ribermúsica, l'etapa inicial (també amb notable repercussió als mitjans) havia comportat la definició de l'**Àrea Cultural**, en recollir l'estela dels Jocs Olímpics i bastir una veritable "olimpiada cultural" al barri. Una i altra han anat caminant en paral·lel però, tanmateix, no sempre per camins confluents; avui ja diluïdes, el **Projecte Artísticocultural** i el **Projecte Socioeducatiu** es donen la mà i es fusionen en un sol cos, validant així el lema **"compromís social amb excel·lència artística"**. I així com el Festival de Tardor és l'epicentre del primer, el segon té en la **Riborquestra**, una formació inspirada en el 'Sistema' de José Antonio Abreu però amb personalitat pròpia, el seu vèrtex principal i el catalitzador capaç de contenir al seu sí totes les altres activitats.

Amb aquests elements, Ribermúsica és capaç d'instaurar un **model autòcton**, que recupera la tasca dels nostres prohoms (Clavé, Millet, Pau Casals) i és perfectament aplicable en altres àmbits territorials. La creació de la futura **EMIC** [Escola de Música per a la Interrelació Cultural] comportarà la seva institucionalització, amb el benentès, però, que termes com multiculturalisme o multidisciplinarietat s'hauran vist superats per l'obvietat que són, en el món d'avui, elements consubstancials a la pròpia configuració d'un món divers i a la pròpia naturalesa de les arts.

L'elevació de pensament ha portat a la definició dels **10 Punts Essencials de Ribermúsica**, amb caràcter de veritable declaració de principis, i ha donat peu a la **'Pentalogia del Nou Món'** una epopeia que recull l'odisea del barri en el seu redreçament, alhora que reflecteix el redreçament de tot un país i, al seu torn, el periple existencial de l'ésser humà: la metàfora explica la realitat a través del nou pensament humanístic que Ribermúsica ha estat capaç de definir amb el seu projecte musical.

FITXA TÈCNICA RIBERMÚSICA

FITXA TÈCNICA RIBERMÚSICA
DADES QUANTITATIVES

1. HISTORIAL DE RIBERMÚSICA

DES DELS SEU INICIS AMB LA **GRAN FESTA DE LA MÚSICA DE LA RIBERA** (1995) **RIBERMÚSICA** HA ASSOLIT MÉS DE **30 GRAN FITES**, D'ENTRE LES QUALS EN DESTAQUEN EL **FESTIVAL DE TARDOR** (17 EDICIONS CELEBRADES), DIVERSOS CONCERTS AL **PALAU DE LA MÚSICA CATALANA**, L'**HOMENATGE CIUTADÀ A JAUME ARAGALL**, LES COL·LABORACIONS AMB L'**AJUNTAMENT DE BARCELONA** I LA **GENERALITAT DE CATALUNYA**, EL PROGRAMA INTERGENERACIONAL **'MÚSICA PER VIURE'** I EL DESENVOLUPAMENT DEL SEU **PROJECTE SOCIOEDUCATIU** AL DISTRICTE DE CIUTAT VELLA.

Veure a ANNEX I relació d'activitats de Ribermúsica des de 1995 a 2012

2. LA FUNDACIÓ PRIVADA RIBERMÚSICA

L'ACTE DE CONSTITUCIÓ DE LA **FUNDACIÓ PRIVADA RIBERMÚSICA** VA TENIR LLOC EL 10 DE SETEMBRE DE 2000 AL PALAU DALMASES, SEU D'ÒMNIUM CULTURAL. AMB UN **PATRONAT** PRESIDIT PER **JOSEP MARIA BRICALL**, ELS PATRONS FUNDADORS FOREN **MONTSERRAT COSTA, EMILI COTA** I **CODORNIU**.

L'ANY 2008 ES VA CREAR EL **CONSELL ASSESSOR**, QUE APLEGA DIVERSES PERSONALITATS DEL MÓN CULTURAL I EMPRESARIAL.

COMPOSICIÓ ACTUAL DEL PATRONAT DE LA FUNDACIÓ (2012)

PATRONAT D'HONOR

Antoni Ros-Marbà *president d'honor*

Oriol Bohigas *patró d'honor*
Mossèn Ignasi Mora *patró d'honor*
Miquel Valls *patró d'honor*

PATRONAT

Josep Caminal *president*
Enric Mayolas *tresorer*
Joan Vall *vocal secretari*

Veure a ANNEX I relació de membres del Patronat des de 2000, composició del Consell Assessor i composició de l'equip de la Fundació

3. EL SUPORT DEL MÓN CULTURAL

COINCIDINT AMB LA CELEBRACIÓ DE LA GRAN FESTA DE LA MÚSICA, RIBERMÚSICA VA RECOLLIR EL SUPORT DE BONA PART DEL **MÓN CULTURAL CATALÀ** EN FORMA D'UNA ADHESIÓ ESCRITA O NOMINAL. D'ENTRE ELLES EN DESTAQUEN LES D'**ANTONI TÀPIES**, **MIQUEL MARTÍ I POL** I **RAIMON PANIKKAR**.

AL MATEIX TEMPS, LA MAJOR PART D'ARTISTES PLÀSTICS CATALANS (D'ENTRE ELLS **JOAN BROSSA**, **JAUME PLENSA** I EL PROPI **TÀPIES**) HAN REALITZAT EL CARTELL DEL **FESTIVAL DE TARDOR**. COM ÉS PROPI, TAMBÉ EL MÓN MUSICAL HA COL·LABORAT AMB LA FUNDACIÓ, QUE TREBALLA ACTUALMENT EN L'ORGANITZACIÓ D'UN CONCERT DE SUPORT A CÀRREC DE **JOAN MANUEL SERRAT**.

Veure a ANNEX I relació dels representants del món cultural que han donat suport a Ribermúsica

4. LES RELACIONS INSTITUCIONALS DE LA FUNDACIÓ

LES PRINCIPALS RELACIONS INSTITUCIONALS DE LA FUNDACIÓ SÓN LES QUE MANTÉ AMB L'**AJUNTAMENT DE BARCELONA**, AMB ELS **DEPARTAMENTS DE CULTURA** I **BENESTAR SOCIAL DE LA GENERALITAT** I AMB LA **FUNDACIÓN ARIANE DE ROTHSCHILD**. TOTES ELLES CONTRIBUEIXEN AL SOSTENIMENT DE L'ENTITAT A TRAVÉS DE SUBVENCIONS O CONVENIS.

LA FUNDACIÓ TAMBÉ HA MANTINGUT O MANTÉ RELACIONS DE COL·LABORACIÓ AMB LES OBRES SOCIALS DE LES CAIXES CATALANES (EN DESTAQUEN LA **FUNDACIÓ "LA CAIXA"** O LA **CAIXA CATALUNYA**), AMB LES **UNIVERSITATS CATALANES** I AMB DIVERSOS AJUNTAMENTS.

Veure a ANNEX I relació d'entitats amb qui la Fundació manté relacions institucionals

5. LES EMPRESES COL·LABORADORES

LA PRINCIPIAL COL·LABORACIÓ DE LES EMPRESES AMB LA FUNDACIÓ ES REFEREIX A LA SEVA PARTICIPACIÓ COM A PATROCINADORS O ESPÒNSORS DEL **FESTIVAL DE TARDOR**, PERÒ TAMBÉ EN CONCEPTE DE PRESTACIÓ DE SERVEIS. D'ENTRE ELS PATROCINADORS "HISTÒRICS" DEL FESTIVAL EN DESTAQUEN EL **GRUPO PLANETA**, **CODORNIU** I LA **FUNDACIÓ AGBAR**.

ENTRE LES EMPRESES COL·LABORADORES EN QUALITAT DE PRESTACIÓ DE SERVEIS S'HI COMPTEN EL **CENTRE COMERCIAL DIAGONAL MAR**, **ODISEA 2000 S. A. - MAREMAGNUM** I LA **FUNDACIÓ AGBAR (MUSEU DE LES AIGÜES)**.

Veure a ANNEX relació d'empreses que han col·laborat amb la Fundació

6. EL TREBALL EN XARXA AMB EL SECTOR ASSOCIATIU, EMPRESARIAL , COMERCIAL, EDUCATIU I CULTURAL DEL BARRI

JA SIGUI A TRAVÉS DEL **FESTIVAL DE TARDOR** O A TRAVÉS DEL **PROJECTE SOCIOEDUCATIU**, LA FUNDACIÓ TREBALLA EN XARXA AMB LA PRÀCTICA TOTALITAT D'ESTAMENTS DEL BARRI DE **SANT PERE, SANTA CATERINA I LA RIBERA**, AMB ALGUNES INCURSIONS AL GÒTIC I EL RAVAL.

Veure a ANNEX I relació d'entitats amb les quals la Fundació treballa en xarxa actualment

7. EL FESTIVAL DE TARDOR COM A ESDEVENIMENT ÀMPLIAMENT PARTICIPATIU, AFAVORIDOR DE COMPLICITATS I GENERADOR DE PROPOSTES DERIVADES

DES DEL SEUS INICIS, EL **FESTIVAL DE TARDOR** AFAVOREIX LA COMPLICITAT ENTRE LA FUNDACIÓ, EL BARRI, ELS INTÈRPRETS/ARTISTES, ELS CENTRES DOCENTS, LES ASSOCIACIONS I ELS ESPECTADORS QUE HI PARTICIPEN.

Veure a ANNEX II relació d'espais que han participat al Festival de Tardor, així com centres educatius i associacions col·laboradores

8. LES ACTIVITATS DERIVADES DEL FESTIVAL DE TARDOR

EL FESTIVAL DE TARDOR HA GENERAT UNA EXTRAORDINÀRIA QUANTITAT DE PROPOSTES DERIVADES. MÉS ENLLÀ DEL BARRI, AQUESTES ACTIVITATS HAN TINGUT COM A ESCENARI LA CIUTAT DE BARCELONA I DIFERENTS MUNICIPIS DE CATALUNYA.

EN DESTAQUEN EL **CICLE DE CONCERTS A LES GALERIES D'ART** DE BARCELONA, LES ACTIVITATS EN COL·LABORACIÓ AMB **AJUNTAMENTS DE CATALUNYA**, EL CICLE DIVULGATIU **'ELS ARTISTES PARLEN DE MÚSICA'** I LA PROPOSTA INTERDISCIPLINÀRIA **'MÚSIQUES DE PAS'**.

COMPTANT-HI EL PROPI FESTIVAL, HOM ESTIMA EL *TARGET* DE PARTICIPANTS EN **CENTENARS DE MILERS** AL LLARG D'AQUESTS 17 ANYS.

Veure a ANNEX I relació d'activitats des de 1995 fins a 2012

9. EL NOU PLA DE COMUNICACIÓ

COINCIDINT AMB L'APROVACIÓ DE DOS PLANS D'OCUPACIÓ PER PART DEL SERVEI D'OCUPACIÓ DE CATALUNYA LA FUNDACIO HA TREBALLAT, ENTRE GENER I JUNY DE 2012, EN EL SEU NOU **PLA DE COMUNICACIÓ**. AQUEST PLA COMPRÈN TANT EL DISSENY DE LA **NOVA WEB** COM LA SEVA IMBRICACIÓ A LES XARXES SOCIALS, AMB LA CREACIÓ DEL **FACEBOOK** I EL **NEWSLETTER**. TAMBÉ ES TREBALLA EN LA IMPLEMENTACIÓ DELS CONTACTES AMB ELS MITJANS, QUE ENTRE 1995 I 2003 VAN DISPENSAR UNA GRAN ATENCIÓ A LES ACTIVITATS DE RIBERMÚSICA.

Veure a ANNEX II recull de premsa des de 1995 fins a 2012

10. EL PROJECTE SOCIOEDUCATIU I LA SEVA REPERCUSSIÓ A DINS I FORA DE L'ÀMBIT TERRITORIAL DE LA FUNDACIÓ

EL **PROJECTE SOCIOEDUCATIU** DE RIBERMÚSICA COMPTA AMB MÉS DE **120** BENEFICIARIS DIRECTES I REGULARS: NENS, NENES, ADOLESCENTS I JOVES DE 4 A 23 ANYS, QUE AL COSTAT DE LES SEVES FAMÍLIES CONFORMEN UN TOTAL DE **200** PERSONES. AL LLARG DE L'ANY TAMBÉ S'HI AFEGEIXEN MÉS DE **100** INFANTS I JOVES QUE PARTICIPEN DE FORMA PUNTUAL EN ELS TALLERS OBERTS.

EL **50%** SÓN ALUMNES CATALANS I ESPANYOLS. LA RESTA PROCEDEIXEN D'AMÈRICA LLATINA I LA UNIÓ EUROPEA; TAMBÉ DE L'ÀFRICA SUBSAHARIANA, EL MAGRIB I ELS PAÏSOS ASIÀTICS.

LES QUATRE LÍNIES SÓN: **TANTARANTAN!** (TALLER DE RITME I PERCUSSIÓ), **VE-RI-NO-TEK** (VEUS, RITMES I NOVES TECNOLOGIES), **BASQUET BEAT** (PULSACIÓ, RITME I BÀSQUET) I LA **RIBORQUESTRA** (ORQUESTRA INFANTIL RIBERMÚSICA).

EQUIP PEDAGÒGIC

Riadd Abed-Ali Abbas, Aziz Khodary, David Sitges-Sardà (Tantarantan!)
Karsten Galle (Ve-Ri-No-Tek)
Laia Serra, Borja Mascaró, Montserrat Colomé, Soledad Vicente, Clara Cuadern, Òscar Antolí (Riborquestra)
Peter Bacchus (direcció musical Riborquestra)
Josep Mª Aragay (Basquet Beat)
Vanessa Picone (Juguem amb la música)

MÉS ENLLÀ DE LES **9 ENTITATS** QUE CEDEIXEN L'ESPAI PER A LES CLASSES, EL PROJECTE ESTÀ VINCULAT AMB UNES **50** ENTITATS DEL DISTRICTE, AMB UN IMPACTE INDIRECTE A **10.000** PERSONES.

LES CLASSES I TALLERS ES COMPLEMENTEN AMB ACTIVITATS COL·LATERALS AL LLARG DE L'ANY, QUE APLEGUEN ALUMNES, FAMÍLIES, PROFESSORS I L'EQUIP DE LA FUNDACIÓ. AL LLARG DE 2011 HAN MOBILITZAT UN TOTAL APROXIMAT DE **900** PERSONES, A LES QUALS CAL SUMAR-HI ELS MÉS DE **1.000** ALUMNES ASSISTENTS A LA PRESENTACIÓ DEL PROJECTE A UNIVERSITATS I CONGRESSOS.

ANNEX I

1. HISTORIAL DE RIBEMÚSICA

RELACIÓ D'ACTIVITATS 1995-2012

BARCELONA

1 edició de la Gran Festa de la Música de la Ribera (1995)
15 edicions del Festival de Tardor Ribermúsica (1996-2009)
2 edicions de la Gran Festa de Tardor Ribermúsica (2010-2011)

7 edicions de 'Nadal a la Ribera'

Activitats d'iniciació musical als CEIP Cervantes, Àngel Baixeras, Parc de la Ciutadella i a l'Escola la Salle Comtal (a partir de 1996)

10 edicions del 'Concert de Ribermúsica' dins de la Festa Major de la Ribera

10 edicions del Cicle de Concerts a les Galeries d'Art/Sensorial (1997-2007)

5 edicions del cicle 'Els Concerts del Museu Barbier Mueller (1998-2002)

Participació al Festival de Música dels Joves Europeus (1998) / Festes de la Mercè (2007-2008) / La Nit dels Museus (2008-2009)

Organització de 'Riber-Laia' i concerts 'Infants i Patrimoni' dins de les Festes de Santa Eulàlia (2006-2008)

Inauguració del Centre Comercial Diagonal Mar i programació de 52 concerts (2001/2002) / Organització de 'Maremusic', tallers familiars i nadales al Maremagnum (2002-2003) /Actuacions musicals al Centre Comercial La Roca Village (2004-2005)

Concerts al Palau de la Música Catalana dins els Premis a la Qualitat Mèdica Abedis Donabedian/Dept. de Salut Generalitat (2006-2007)

Acte d'inauguració de la façana del Seminari Conciliar de Barcelona (2003)

4 edicions del cicle 'Els artistes parlen de música' a l'Espai Cultural Caja Madrid (2004-2007)

Homenatge Ciutadà a Jaume Aragall (2005)

'La cançó més bonica del món', musicoteràpia als Centres de Dia d'IPSS (2005-2006)

Cicle divulgatiu 'Música per als no músics' a la Sala Cultural Caixa Sabadell (2003)

Francesco Tristano Schlimé al Festival Sónar (2005)

Cicle 'Picasso i Barcelona' al Museu Picasso (2006)

Jornada 'Una festa per fer història' a la Plaça del Rei (2006)

Programa educatiu i cultural per a gent gran 'Música per viure' amb la Fundació Viure i Conviure de Caixa Catalunya (2006-2010)

Gran desplegament del Projecte Socioeducatiu a partir de 2007: Tantarantan!, Ve-Ri-No-Tek, Riborquestra, Basquet Beat (cursos regulars i activitats diverses) (2007-2012)

Disseny de l'EMIC [Escola de Música per a la Interrelació Cultural] (2009)

Creació de la Riborquestra [Orquestra Infantil Ribermúsica] (2009)

Signatura del conveni amb l'Ajuntament de Barcelona (2010) - Signatura del conveni amb la Fundació Ariane de Rothschild (2010)

Desfilada Ribermoda (2010)

Riberdansa: 'La Plage a la Sala Ovidi Montllor (2010) - 'La Travesía' a l'Antic Teatre i Barri Brossa (2011)

Ribermúsica: entitat invitada al Concurs Maria Canals 2011

Iª Trobada Ribemúsica - Educació Sense Fronteres (2011)

Gran desenvolupament del Pla de Comunicació de la Fundació (2012)

Curs d'Estiu de Música Comunitària a la Universitat Ramon Llull (2012)

FORA DE BARCELONA

Activitats a 28 ajuntaments de Catalunya (1996.2012)

'La Nit de l'Art': Sales d'art de Sant Cugat del Vallès (2001 - 2002)

Concerts de Jordi Savall a Lloret de Mar (2002), Xàvia (2003) i TNC (2005)

'Música per als no músics' al Museu de la Pell de Vic (2005)

Celebració del 'Dia d'Europa' al Claustre del Monestir de Sant Cugat (9 maig de 2005)

Cicle 'Músiques de Pas' al Museu Agbar (2006-2010)

Participació als congressos d'arts comunitàries de Madrid i València (2012)

2. LA FUNDACIÓ PRIVADA RIBERMÚSICA

MEMBRES DEL CONSELL ASSESSOR

Frederic Amat
Lluís Bassat
Benet Casablancas
Cesc Gelabert
Toni Miró
Nina
Carles Santos
Enric Satué
Isabel-Clara Simó

MEMBRES DEL PATRONAT ENTRE 2000 I 2011

Joan Albert Amargós
Albert Attenelle
Lluís Bassat
Oriol Bohigas
Josep Maria Bricall (president 2000-2003)
Benet Casablancas
Montserrat Costa
Emili Cota
Joaquim Ferrer
Jordi Maluquer
Francesc Martí Jusmet (president 2004-2006)
Josep Martorell (president 2007-2011)
Hans Meinke
Toni Miró
Antoni Negre
Joan Oller
Francesc Raventós
Jordi Raventós
Jordi Roch
Emili Sarrión
Josep Serra
Rafael Tous
Eulàlia Vintró
Yves Zimmermann

EQUIP DE LA FUNDACIÓ (2012)

Joan Puigdellívol *director*
Jordi Virgili *gerent*
Josep Maria Aragay *coordinador del Projecte Socioeducatiu*
Dagmar Lüderitz *secretària tècnica*
Guillermo Krauel *cap de comunicació*
Marta Biosca *suport al Projecte Socioeducatiu*

3. EL SUPORT DEL MÓN CULTURAL

PERSONALITATS QUE HAN DONAT SUPORT A RIBERMÚSICA

Jaume Aragall
Avel·lí Artís Gener 'Tísner'
Joan Bassegoda Nonell
Oriol Bohigas
Narcís Bonet
Joan Brossa
Sesto Bruscantini
Manel Camp
Gerard Claret
Lluís Claret
Eliseu Climent
Alicia de Larrocha
Josep Maria Espinàs
Pere Gimferrer
Montserrat Gudiol
Joan Guinjoan

Josep Guinovart
Lluís Llach
Jordi Llimona
Miquel Martí i Pol
Josep M. Mestres Quadreny
Tete Montoliu
Xavier Montsalvatge
Raimon Panikkar
Albert Ràfols-Casamada
Raimon
Anna Ricci
Ricard Salvat
Jordi Savall
Joan Manuel Serrat
Isabel-Clara Simó
Llorenç Soldevila
Àlex Susanna
Francesc Taverna Bech
Antoni Tàpies
Joan Josep Tharrats

ARTISTES QUE HAN REALITZAT EL CARTELL DEL FESTIVAL DE TARDOR (1995-2011)

Perico Pastor (1995)
Joan Brossa (1996)
Josep Guinovart (1997)
Albert Ràfols-Casamada (1998)
Perejaume (1999)
Joan Hernández Pijuan (2000)
Joan Pere Viladecans (2001)
Antoni Llena (2002)
Yves Zimmermann (2003)
Modest Cuixart (2004)
Antoni Tàpies (2005)
Javier Mariscal (2006)
Enric Satué (2007)
Frederic Amat (2008)
Evru (2009)
Jaume Plensa (2010)
Francesc Artigau (2011)

4. LES RELACIONS INSTITUCIONALS DE LA FUNDACIÓ

LLISTAT D'INSTITUCIONS QUE COL·LABOREN I HAN COL·LABORAT AMB LA FUNDACIÓ (1995-2012)

Ajuntament de Barcelona:
- Alcaldia
- Districte de Ciutat Vella
- Institut de Cultura
- Districte de Sarrià Sant Gervasi

Generalitat de Catalunya:
- Departament de Cultura:
  - Consell Nacional de la Cultura i les Arts
  - Entitat Autònoma de Difusió Cultural
  - Institut Català de les Indústries Culturals
  - Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural
  - Arts Santa Mònica
- Departament de Benestar Social i Família
  - Secretaria per a la Immigració
  - Secretaria de Família
- Departament de Salut
- Departament de Política Territorial i Obres Públiques
- Departament de Treball (Servei d'Ocupació de Catalunya)

Diputació de Barcelona:
- Departament de Presidència
- Oficina de Difusió Artística

Fundación Ariane de Rohtschild
Universitat de Barcelona

Universitat Autònoma de Barcelona
Universitat Ramon Llull
Universitat Pompeu Fabra
Goëthe Institut
Museu Picasso
Museu Barbier Mueller d'Art Precolombí
Museu Frederic Marès
Museu de la Música / L'Auditori de Barcelona
Museu Frederic Marès
Museu d'Història de la Ciutat
Museu Diocesà
Museu Agbar de les Aigües
Museu d'Art Contemporani de Barcelona [MACBA]
Centre de Cultura Contemporània [CCCB]
Metrònom - Fundació Rafael Tous
Nau Ivanow
Parròquia de Santa Maria del Mar
Ajuntaments de Catalunya:
- Arenys de Mar
- Cassà de la Selva
- Castellnou de Bages
- Cornellà
- Fals
- Igualada
- L'Hospitalet
- Martorell
- Monistrol de Montserrat
- Montornès del Vallès
- Piera
- Prats de Lluçanès
- Premià de Mar
- Riudellots de la Selva
- Sant Cugat del Vallès
- Sant Vicenç de Montalt
- Santpedor
- Siurana
- Solsona
- Súria
- Torelló
- Vallromanes
- Vic

Ajuntament de Xàbia
Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears
Amics de la Música de Barcelona
Plataforma d'Entitats de la Ribera
Obra Social Fundació "La Caixa"
Caixa Catalunya (Catalunya Caixa):
- Fundació Caixa Catalunya
- Obra Social - Fundació Viure i Conviure

Fundació Caixa Sabadell
Fundació Caixa Tarragona
Caja Madrid:
- Obra Social Caja Madrid
- Espai Cultural Caja Madrid de Barcelona

Caja Granada
Banc de Sabadell
Fundació Crèdit Andorrà
Ministeri d'Afers Socials i Cultura - Govern d'Andorra
Fundació Antoni Tàpies
Fundació Ferrer Salat
Barna Centre
Fundació Agbar
Port de Barcelona
AIE (Artistes, Intèrprets i/o Executants)
Gas Natural
Palau de la Música Catalana
Gran Teatre del Liceu
Auditori de Barcelona
Red Epañola de Teatros, Auditorios, Circuitos y Festivales de Titularidad Pública

5. LES EMPRESES COL·LABORADORES

EMPRESES COL·LABORADORES DES DE 1995

Gremi de Galeries d'Art de Catalunya
Galeries i espais d'art:
- Àmbit
- Art Petritxol
- Artur Ramon
- Art Box
- B. D. Ediciones de Diseño
- Barcelona
- Berini
- Carles Taché
- Círculo del Arte
- Contrast
- Espai Blanc
- Espai Mallorca
- Esther Arias
- Esther Montoriol
- Eude
- Ferlandina
- Ferran Cano
- Forum Ferlandina
- Fundació Cuixart
- Galeria dels Àngels
- Galeria 33
- Hostelart Gallery
- Joan Gaspar
- Joan Prats
- Julia Karp Gallery
- Ignacio de Lassaletta
- Llucià Homs
- Maragall Sala d'Art
- Maria Villalba
- Montcada
- Ras
- René Metras
- Sala Dalmau
- Sala Parés
- Santa & Cole
- Segovia-Isaacs
- Senda
- Subarna
- Toni Tàpies
- Trama
- Verena Hoffer

Opciones y Compras
El Corte Inglés
Grupo Planeta
Centre Comercial Diagonal Mar
Odisea 2000 S.A. - Maremagnum
Interprofit
Desigual
La Roca Village
Codorniu
Freixenet
Vallformosa
Pioneer
La Sirena
San Miguel
Damm
Pastisseria Güell
Taverna del Born
La Pizza del Born - Caputxes - El Born
Kukutxumusu
Tau
Miró
Discos Castelló
Real Musical
Avanced Music

6. EL TREBALL EN XARXA AMB EL SECTOR ASSOCIATIU, EMPRESARIAL, COMERCIAL, EDUCATIU I CULTURAL DEL BARRI

LLISTAT D'ENTITATS AMB LES QUALS LA FUNDACIÓ TREBALLA EN XARXA EN L'ACTUALITAT

ADSIS
ADSIS Carmel
Associació de Comerciants de Santa Caterina
Associació de Comerciants del Born
Bayt-Al-Thaqafa
Biblioteca Francesca Bonnemaison
Casal de Barri Pou de la Figuera
Casal de Joves Palau Alòs
Casal dels Infants del Raval
Centre Cívic Convent de Sant Agustí
Centre Cívic Pati Llimona
Centre Cívic Barceloneta
Centre Esportiu Municipal Frontó Colom
Centre Esportiu Can Ricart
Institut Esports Barcelona
Educació sense Fronteres
Centre de Dia de Gent Gran Sèquia
Centre Joan Salvador Gavina
Cercle Artístic de Sant Lluc
Col·lectiu JAC
Comissió d'Infància Casc Antic
Comusitària
Educació Sense Fronteres
EICA
Esplai Esquitx
Fedelatina
Fundació Comtal
Fundació La Roda
Museu Picasso
Pla Comunitari del Casc Antic
RAI
SDIA
Serveis Socials Casc Antic

CENTRES EDUCATIUS COL·LABORADORS O AMB ELS QUALS MANTÉ RELACIONS DE COL·LABORACIÓ

ASCIB
CEIP Cervantes
CEIP Pere Vila
CEIP Parc de la Ciutadella
CEIP Àngel Baixeras
Centre Bosc
Centre Castell
Escola Cintra
Escola FX Animation
Escola Massana
Escola Pia Sant Antoni
Escola Sant Felip Neri
Escola La Salle Comtal
Escola Tècnico-Professional Xavier
Xamfrà
IES Pau Claris
IES Salvat Papasseit
IES Verdaguer
Labouré
Sant Joan Baptista
TEB
Stucom

Veure a ANNEX II llistat d'empreses i comerços col·laboradors a través de la seva participació al Festival de Tardor

ANNEX II

RELACIÓ D'ESPAIS QUE HAN PARTICIPAT AL FESTIVAL DE TARDOR (1995-2011)

MUSEUS
[MÚSICA, ART I COMERÇ]

Museu Picasso
Museu Textil i d'Indumentària
Museu Barbier Mueller d'Art Precolombí
Museu Europeu d'Art Modern

GALERIES, ESPAIS D'ARTESANIA, BOTIQUES SINGULARS I ALTRES ESPAIS
[MÚSICA, ART I COMERÇ]

A Contramano
A s'Hora Baixa
Abaixadors Deu
Acacia
Ad láter
Àfrica Negra
Agua del Carmen
Aladern
Alea
Aleph
All You Knit is Love
Amano
Ameyal
Amulet
Àngela Rodeja
Anna Povo
Antic Racó
Arkupe
Arlequí Màscares
Art & Clothes
Art Factum
Art Mirall
Arte Facto
Arte Omega
Artual
Aspectos
Atalanta
Atalanta Manufactura
Atélier
Ayecan Brocanter
Banana Factory
Barabara
Barabú
Baraka
Barcelona E-Bikerent
Bartomeu & Uribe
Beaskoa
Beltaine
Berini
Biabya Art
Bijou Bijou
Black Jazz
Blau Ceràmic
Boccabacco
Born Natural
Born Subastas
Boutique-Galeria Picasso
Bubo
C8
Cafè de la Princesa
Calders
Can Cisa
Candela
Capella d'en Marcús
Capricho de Muñeca
Casa Gispert
Centre Cultural Euskal Etxea
Centro Cultural Círculo del Arte
Cia de Ceràmiques de la Ribera
Cirera
Cocon
Colcci
Concret.es
Contrast d'Art Montcada
Coquette
Cotoners
Cotoners 12
Cristina Pellafranco
Cuca Fera
Custo
Chil
D Barcelona
Decinco
Dactilar
Desigual
Disseny Hub BCN
Domitel
Doshaburi
Duduá
Dway
E Tres
El Colmado del Zócalo
El Gat Blau
El Gegant de la Ciutat
El Rey de la Màgia
El Taller del Born
El 7 d'Esparteria
Emozioni di Vietro
En Blanc
Enjabonarte
Ene One
Eric Artesania
Esclat de Colors
Escola Eina
Espai Barroc- Palau Dalmases
Espai Blanc
Espai Mescladís
Espai Verd
Ètnia - La Maison de l'Eléphant
Etxart & Panno
Faec
Fang i Foc
Fet amb Love
Feté
Fior di Lotto
Flor de Piel
Florentine Cupcakes & Cookies
Frederic StoreBCN
Fundació Cuixart
G-Star
Galeria 4
Galeria Esther Arias
Galeria Maeght
Galeria Maxó
Galeria Montcada
Gamaya
Glam - 01
Glamoor
Guarderia Bressol del Nen Jesús
Hammam
Handsome Love
Herbs
Hôma
Herbolari
Ici et là
Inside
Iñaki Sampedro
Iriarte Iriarte
Itinerarium
Ivo & Co
Ivo & Co Butik
J. Miró
Jabberwocky
Janina Born
Kabooki
Kabraloka
Kaf
Kanon Gyo
Kitsch-Gema
Konrad Murh
Korres Natural Products
Kukutxumusu
Kwatra
L'Ametller
L'Art
La Barcelana
La Báscula de la Cerería
La Boutique Vintage
La Campana
La Carte des Vins
La Clinique
La Comercial
La Esencia de los Sentidos
La Duana
La Floreria
La Floreta
La Galeria de Santa Maria Novella
La Pelu
La Santa
La Tienda de los Milagros
La Tijereta
Las Lolas Planet
Lanapulena
Lavezzo
Les Liles
Lilipep
Lisa Wixell
Livin' Room
Loisaida
Lolafina
Lomography Shop
Loreto
Lulu Melotte
Luna
Llibreria Icaria
Llibres Dolços i Salats
M69

Marité Francois Girbaut
Matarile
Matilde Petschen
Mauri
Mc Quin
Menchén Tomás
MTX Mertxe Hernández
Mes-tis
Metrònom
Mia Zia
Minimal Kaos
Minium
Miriam Ponsa
Mirian Lima
Miró Jeans
Mô Art Espai
Montana Shop & Gallery
Montcada Taller
Moska
Muna
Noténom
Novedades Dorins
Nu Sabates
Núcleo
Number
Nunoya
Núria Ruiz
On Land Barcelona
Otman
Overales & Bluyines
Palauet Barra de Ferro 8
Pastisseria Güell
Pepe Jeans
Pinsa
Pinzat
Piero
Platamundi
Polo Pelo
Populart
Pretexto
Principal Montcada
Principal Sombrerers
Produccions Tèxtils
Propostes d'Art
Punt Picasso
Rafa Teja Atelier
Ramonas Barcelona
Reborn
Rec di8
Red 03
René Cohn Joyas
Room
Rosa Ventosa
Rouge Poison
RqueR
Rutes de Marco Polo
S7tarth Photography
S. T. Impro
Sala Noa
Santa Rita
Sensu Dokoro
Señor de los Anillos
Set
Set de Born
Shatevin
Show-Room
Smilja
Special Events
Stella Torrá
Suaus
Suno
Surrealista
T-xtil
Taller Ana Navas
Taller Antic
Taller Barra de Ferro
Taller d'Art Dario Sigismondo
Taller de Plata
Tallergaleria
Tarannà
Teatre Malic
Tela Marinera
Temptacions
Testart Design
Tèxtil Art Taller
The Attic
The Outlet!
Tristan Barbarà
Tr3s Hilos
Tronja
Tyc & algo más
Turandot
Ufo
Un Cotxe Menys
Urb-16 Urbanitas Bestiales
Urban Eccentric
Urbart Equip
Verena Hofer
Vialis
Vila Viniteca
Vitra
Wawas Barcelona!
Winchester School of Art
Xocoa
Yamane
Zembu Gallery
Zero
0'925 Argenters
3 Art BCN
3 Hilos
37º
100 Art
1478

BARS I RESTAURANTS [MÚSICA, COPES I...]

A. C. Catalunya Rock (Enderrock)
Al Borne del Mar
Al-Ma
Abaixadors Deu
Arena Bar
Arrel del Born
Astin
Barcelònia
Barcota
Bar Albareda
Bar Drop
Bar Museum Meam
Barroc
Bass Bar
Bcnet - Internet Gallery Café
Berimbau
Bestiari
Blues Bar
Born'21
Borneo
Brigadun
Ca la Montse
Cactus Bar
Cafè Bar Fussina
Café Bar Vincent van Gogh
Cafè de la Princesa
Cafè de la Ribera
Cafè del Born
Cafè del Tèxtil
Cafè Kafka
Caixa Nocturna
Caliu
Can Gotanegra
Caputxes
Carpanta
Celestial
Colors
Coppelia Club
Dionisos
El Bar del Convent
El Born
El Caso Born
El Celler de Makondo
El Colmado del Zócalo
El Copetín
El Foro
El Granuja
El Maki
El Món del Cafè
El Nus
El Pebre Blau
El Rosal
El Tergui
Espai Barroc
Estrella de Plata
Euskal Etxea
Flow
Future
Gades
Gerard's
Gimlet
Golfo de Bizkaia
Gothic Point
Habana Vieja
High Level
Hoffmann
Hivernacle Parc de la Ciutadella
Idea
Incógnito
John Martin
L'Encanteri
L'Estrella del Born
L'Ou com Balla
La Bolsa
La Brocheta del Born
La Carassa
La Cocotte
La Fianna
La Flauta Màgica
La Font de les Muses
La Hacienda
La Matuta
La Morera
La Pizza del Born
La Pizza Nostra
La Ribera
La Rosa de Foc
La Sucursal de la Cocotte
La Tinaja

La Xerrada
Litte Italy
Lizarrán
Local Bar
Luz de Luna
Llàntia
Màgic
Mamainé
Mar de la Ribera
Mary Pickford
Miramelindo
Mix
Morelia
Mudanzas
Nao Colón
Nicasso
Nosé Bar
Nou Celler
Octubre
Orígens 99'9%
Over the Game
Pas del Born
Passadís del Pep
Penúltimo del Borne
Pisamorena
Pitín Bar
Pla de la Garsa
Plastic Café
Princesa 23
Pucca
Rendez Vous
RibBorn
Rouge Bar
Rubí
Sagardi
Sandwich & Friends
Santa Maria
Salero
Senyor Parellada
Status
Suaïda
Suau
Suborn
Supersanta
Symposion
Taberna de Santa Maria
Tantarantana
Tast
The Black Horse
The Clansmann
The Glass
The Temporary Bar
Toguna
Trípode
Txirimiri
Ull de Llebre
Upiaywasi
Va de Vi
Vascelum
Vintage Restaurant
Xador
Xampanyet

RELACIÓ D'ESCOLES, CENTRES DOCENTS I ASSOCIACIONS PARTICIPANTS

CONSERVATORIS

Municipals:
Barcelona
Badalona
Josep M. Ruera Granollers
Manresa
Sabadell
Victòria d. Àngels St. Cugat
Can Roig i Torres Santa Coloma Gramenet
Terrassa

Superiors:
Superior del Liceu

ESCOLES SUPERIORS

Escola Superior de Música de Catalunya [ESMUC]

ESCOLES DE MÚSICA, DANSA I ARTS

Barcelona:
Ass. Suzuki Catalunya
Audenis
Aula de Música 7
Avinyó Espai Musical
BCN Fusió
Berna
Cantabile
Centre Ensenyaments Musicals de Barcelona
Centre Internacional Ensenyaments Musicals
Company & Company
Diaula
Dusty Stars
Elise Lummis/La Companyia
Elisenda Tarragó
Escola Munic. Sant Andreu
Escola Munic. Casa d. Nens
Escola Música de Bellaterra
Escola de Música de Gràcia
Escola Música del Guinardó
Escola de Música del Palau
Escola Música de Barcelona
Escola de Músics
Escola Eina
Escuela de Guitarra Flamenca Joaquín Herrera
Estudi Àngel Soler
Estudi Musical Fabra
Estudis Teatre Berty Tovías
Eulàlia Blasi
Eulogio Dávalos
Fundació Psico Art de Catalunya
Institut Llongueres
Institut del Teatre
Isa Moren
Juan Pedro Carrero
L'Arc - Can Ponsic
L'Aula de Música
La Guineu
Luthier
MusicActiva
Musicart Sarrià
Nancy Tuñón
Pausa
Pentagrama Congrés
Taller de Músics
Tarantel·la
Ut Centre Estudis Musicals
Virtèlia

Altres poblacions:
Aula Enseny. Musicals
Argentona
CEM de Terrassa
Conserv. Municipal Cervera
Conserv. Munic. Igualada
Conserv. Municipal Reus
Conserv. Munic. Vila-Seca
Cronom Blues
Diesi
Esclat de Manresa
Escola Cadença de Teià
Escola Mun. Blai Net St. Boi
Escola Munic. Castellbisbal
Escola Munic. Esparreguera
Escola Municipal Esplugues
Escola Municipal Manlleu
Escola Municipal Martorell
Escola Munic. Mollet Vallès
Escola Munic. Pineda Mar
Escola Munic. Premià Mar
Escola Municipal Rubí
Escola Municipal St Feliu Guíxols
Escola Munic. St Feliu Llobregat
Escola Munic. Santa Maria d'Oló
Escola Municipal Solsona
Escola Municipal Mestre Montserrat Vilanova i la Geltrú
Escola Munic. Musicant Cardona
Esc. Freqüències Vilanova Geltrú
Escola de Música Badalona
Escola de Música Bellaterra
Espaiart Castellar del Vallès
Fusió de Sant Cugat
L'Estudi de Música Moderna de Granollers
La Flauta Màgica de Figueres
Montserrat Calduch Sant Cugat
Musicant de Cardona
Real Conservatorio de Almería

ASSOCIACIONS

Agrup. Afrouruguaya Barakumbé
Amics de la Música
Amics de la Unesco de Catalunya
AMUC BCN - Producciones Callejeras

Associació Asem Catalunya
Ass. Catalana Compositors [ACC]
Ass. Cat. Escoles Música [ACIC]
Ass. Catalana Intèrprets Música Clàssica [ACIMC]
Assoc. Cat. Residents Senegalesos
Associació Cultural Ràdio Nicosia
Ass. Cult. Promoció Iniciatives Juvenils, Artístiques i de Compromís
Associació DJs Contra la Fam
Ass. Cantants i Intèrprets en Llengua Catalana [ACIC]
Ass. Músics de Jazz de Catalunya
Burkina Faso També
Centre Pedagogia Corporal l'Eix
Barcelona a Capella [BACAP]
Coclea
Colla Gegantera del Pinar
Escola Popular de Cinema
Evento Solidario
Federació Cat. Entitats Corals
EMIPAC
Federació Cors de Clavé
FORCAT
Forn de Teatre Pa'tothom
Fundació Música Contemporània
Fundació Phonos
Lajustaentropía
Mescladís
Metacultura
Nafarren Etxea
Orquestra del Caos
Ruido Photo
Secretariat Corals Inf. Catalunya
Transformas

CONCURSOS

Cambra Jove Escola Música Barcelona
Cantautors Horta-Guinardó
Ciutat de Berga
Ciutat de Manresa
Eugènia Verdet
L'Arjau
Pòdiums de Música de Cambra
JJMM Vilafranca Penedès
Sant Anastasi de Lleida

RESSENYES A LA PREMSA (1995-2011)

NO INCLOU RESSENYES RADIOFÒNIQUES I TELEVISIVES ENTRE 1995 I 2009

ANY 1995
La Vanguardia - 6 octubre
La Veu de Ciutat Vella - 6 octubre
El País - 6 octubre
El País - 7 octubre

ANY 1996
La Vanguardia - abril
La Vanguardia - 3 octubre
El Periódico - 4 octubre
El País - 3 octubre
El Periódico - 4 octubre
Eco - 4 octubre
El Periódico - 6 octubre
El País - 6 octubre
Ajoblanco - octubre
Guia del Ocio - octubre
La Veu de Ciutat Vella - octubre
El Temps - 14 octubre
La Veu de Ciutat Vella - desembre
El Periódico - desembre
L'Avui - 20 desembre

ANY 1997
Rev. Musical Catalana - gener
El Temps - 3 març
ECO - 2 abril
La Veu de Ciutat Vella - maig
Expo-Guía - maig
La Veu de Ciutat Vella - maig
El Mundo - 4 maig
La Veu de l'Anoia - 11 juliol
Guia del Ocio - octubre
El País de las Tentaciones - 10 octubre
El Periódico - 10 octubre
La Vanguardia - 10 octubre
El Nou Nou - 10 octubre
El Periódico - 12 octubre
El País - 12 octubre
La Veu de Ciutat Vella - novembre
El Periódico - 19 desembre
Guia del Ocio - 19 desembre
El País de las Tentaciones - 19 desembre
Rev. Musical Catalana - desembre

ANY 1998
El Periódico - 20 març
La Vanguardia - 2 abril
Artes Plásticas - juny
La Veu de l'Anoia - 24 juliol
La Veu de l'Anoia - 7 agost
L'Avui - 11 setembre
Regió 7 - 15 setembre
El Periódico - 11 octubre
El Periódico - 16 octubre
L'Avui - 16 octubre
La Vanguardia - 16 octubre
El Periódico - 17 octubre
El Mundo - 17 octubre
El País - 17 octubre
Guía del Ocio - octubre
La Veu de Ciutat Vella - octubre
Nova Ciutat Vella - desembre
Guía del Ocio - 18 desembre
El Periódico - 19 desembre
El País - 19 desembre

ANY 1999
El País - 13 febrer
Barsalona - abril
El Periódico - 4 abril
El Periódico - 9 abril
El País - 9 abril
La Vanguardia - 16 abril
La Vanguardia - 29 abril
El País - 6 maig
Avui - 17 juny
Rev. Musical Catalana - juny
Regió 7 - 11 setembre
La Vanguardia - 14 octubre
El Periódico - 15 octubre
El País - 15 octubre
El Mundo - 16 octubre
Barsalona - octubre
El Periódico - octubre
Guía del Ocio - octubre
La Vanguardia - octubre

ANY 2000
Rev. Music. Catalana - febrer
El Periódico - 6 abril
El País - 6 abril
La Vanguardia - 7 abril
Barsalona - abril
Barcelona Metropolitan - juny
Nova Ciutat Vella - juny
Rev. Musical Catalana - juny
Avui - juny
Rev. Musical Catalana - juny
Nova Ciutat Vella - juliol/ agost
Què Fem? - 20 octubre
El Periódico - 20 octubre
La Veu de Ciutat Vella - 20 octubre
El País - 20 octubre

ANY 2001
Què Fem? - 30 març
El Temps - març
La Veu de Ciutat Vella - març
El País - 4 abril
La Vanguardia - 4 abril
El Periódico - 4 abril
Nova Ciutat Vella - abril
El Periodico - abril
Rev. Musical Catalana - abril
Barcelona y m@s - 25 maig
Diari de St Cugat - 31 maig
Regió 7 - 29 juny
Regió 7 -2 juliol
Crònica de Súria - 6 juliol
El Periódico - 13 setembre
El País - 13 setembre
La Vanguardia - 13 setembre
La Veu de Ciutat Vella - setembre
El País - 19 octubre
Avui - 19 octubre
Guia del Ocio - 19 octubre
Metro Directe - 19 octubre

ABC - 19 octubre
Què Fem? - 19 octubre
El País - 21 octubre
El Periódico - 21 octubre
La Vanguardia - 21 octubre
Avui - 21 octubre
Avui - 24 octubre
La Veu de Ciutat - octubre
Revista Ajuntament BCN - octubre

ANY 2002
Nova Ciutat Vella - març
El País - 3 abril
Avui - 3 abril
ABC - 23 abril
Nova Ciutat Vella - maig
La Vanguardia - 17 maig
El Punt - 23 maig
Avui - 28 juny
Què Fem? - juny
Regió 7 - 28 juny
Regió 7 - 1 juliol
Crònica de Súria - 5 juliol
Regió 7 - 30 setembre
Avui - 17 octubre
Què Fem? - 18 octubre
El Periódico - 18 octubre
El País - 18 octubre
El País de las Tentaciones - 18 octubre
La Vanguardia - 18 octubre
El País - 18 octubre
El Mundo - 18 octubre
El Periódico - 19 octubre
El País - 19 octubre
Turisme Barcelona - octubre
El País - 14 desembre
La Vanguardia - 14 desembre
El Periódico - 14 desembre
ABC - 14 desembre
Rev. Ajuntament Barcelona - desembre

ANY 2003
La Vanguardia - 4 abril
Rev. Musical Catalana - juny
El País - 5 maig
El Mundo - 5 maig
Avui - 5 maig
El Periódico - 5 maig
La Vanguardia - 12 maig
El Mundo - 12 maig
El Mundo - 26 maig
El Periódico - 26 maig
Avui - 26 maig
La Vanguardia - 2 juny
ABC - 2 juny
Avui - 2 juny
El Periódico - 2 juny
Regió 7 - 27 juny
Avui - 27 juny
El Temps - juny
El Sali - juny
Regió 7 - 11 juny
Regió 7 - 27 juny
Turisme Barcelona - octubre
El Periódico - 12 octubre
El Periódico - 13 octubre
Avui - 17 octubre
La Vanguardia - 17 octubre
Què Fem? - 17 octubre
20 minutos - 17 octubre
El Periódico - 17 octubre
El País - 17 octubre
El País - 18 octubre
El Periódico - 18 octubre
El Periódico - 19 octubre
El País - 19 octubre
El Periódico - 19 octubre
El País - 20 octubre
El Periódico - 29 desembre

ANY 2004
La Veu de Ciutat Vella - octubre
Què Fem? - octubre
Revista Musical Catalana - octubre
El País - 20 octubre
El Periódico - 22 octubre
Avui - 22 octubre
Avui - 20 octubre

ANY 2005
El Periódico - 21 juny
El Mundo - 22 juny
El Periódico - 22 juny
La Vanguardia - 21 juny
Avui - 22 juny
La Vanguardia - 22 juny
El Punt - 22 juny
El Periódico - 21 juny
El Periódico - 24 juny
La Vanguardia - 21 octubre
El País - 21 octubre
El Mundo - 21 octubre

ANY 2006
El Periódico - 17 febrer
El Mundo - 24 febrer
Nova Ciutat Vella - maig
Butxaca - octubre
Turisme de Barcelona - octubre
Rev. Ajunt. de Barcelona - octubre
Què Fem? - octubre
El Periódico - octubre

ANY 2007
La Vanguardia - 21 març
El Periódico - 21 març
El País - 21 març
Nova Ciutat Vella - maig
Agenda - octubre
Time Out - octubre
Rev. Ajunt. de Barcelona - octubre
Rev. Digital Òmnium Cultural - octubre
Dolce City - 10 octubre
El Periódico.cat - 14 octubre
Agència EFE - 15 octubre
El Mundo - 16 octubre
El Mundo.es - 16 octubre
La Vanguardia - 17 octubre
El Periódico - 17 octubre
20 Minutos - 17 octubre
La Malla.net - 17 octubre
Diari Dig. Gene. Cat. - 17 octubre
Rev. Ajunt. Barcelona - 17 octubre
El País - 17 octubre
El Punt Digital - 17 octubre
El Punt - 17 octubre
El País - 18 octubre
El Punt - 18 octubre
El Periódico - 18 octubre
Rev. Ajunt. Barcelona - 18 octubre
Festes Majors Cataluya - 18 octubre
El Punt - 18 octubre
La Vanguardia - 19 octubre
El Punt - 19 octubre
El Periódico - 20 octubre
El Punt - 20 octubre
El Punt - 20 octubre

ANY 2008
Rev. Ajunt. Barcelona - octubre
Bit de cultura - 2 octubre
Blog Escola Cervantes - 12 octubre
ACN - 14 octubre
El Periódico.com - 15 octubre
Rev. Ajunt. Barcelona - 15 octubre
Cultura21.cat - 15 octubre
Icat fm - Digital - 15 octubre
Time Out Barcelona - 15 octubre
El Periódico - 15 octubre
El Periódico.com - 16 octubre
La Vanguardia.es - 16 octubre
El Punt - 16 octubre
Percussió.cat - 16 octubre
El Periódico.com - 17 octubre
El Punt - 17 octubre
El País - 17 octubre
El Punt - 17 octubre
La Vanguardia - 17 octubre
Què Fem? - 17 octubre
Europa Press - 17 octubre
El Periódico.com - 18 octubre
El Punt - 18 octubre
El Periódico - 18 octubre
Premiàdemar.cat - 18 octubre
La Vanguardia.es - 19 octubre
El Periódico.com - 19 octubre

ANY 2009
El Mundo - 23 juliol
RSS Barcelona - 12 octubre
Artezblai.com - 13 octubre
Sobrebarcelona.com - 13 octubre
El Periódico - 14 octubre
La Vanguardia.es - 14 octubre
Barcelona Connect - 14 octubre
Rev. Ajunt. Barcelona - 14 octubre
El Periódico - 15 octubre
El Periódico.com -15 octubre
Time Out Barcelona - 15 octubre
Rev. Ajunt. Barcelona - 15 octubre
El Debat.cat - 15 octubre
La Vanguardia.es - 18 octubre

ANY 2010
Web Ajunt. Barcelona - 14 octubre
BCN Cent. Universitari - 14 octubre
El Periódico - 14 octubre
El Periódico - 17 octubre
For Free - 14 octubre
La Razón - 14 octubre
Time Out - 13-19 octubre
Televisión Española - 14 octubre
Barcelona TV - 17 octubre

ANY 2011
El Periódico - 3 abril
Diari Ara - 20 octubre
La Vanguardia - 20 octubre
El País Catalunya - 20 octubre
El Periódico - 20 octubre
COM Ràdio - 20 octubre
RNE - 20 octubre
Vilaweb - 20 octubre
Guia del Ocio - 21 octubre
La Vanguardia - 21 octubre
El Periódico - 21 octubre
El Punt Avui - 21 octubre
BTV - 21 octubre
La Vanguardia - 22 ocubre
El Periódico - 22 octubre
RAC1 - 22 octubre
Público - 23 octubre
La Vanguardia - 23 octubre
El Periódico - 23 octubre
El Punt Avui - 23 octubre

ANY 2012 (primer semestre)
RNE (Ràdio 600) - 9 abril
MouTV (TMB) - 30 abril/13 maig
Revista 'La Directa' - 9 maig
Ràdio Alòs on line 100 - 22 maig
Universitat Estiu Social.cat - 29 maig
Universitat Estiu Unió de Músics - 4 juny
BTV Connexió BCN - 21 juny
Casal dels Infants Web - 22 juny

‘El Nou Món. La Pentalogia’

“El Nou Món neix al Born, i en aquest Cafarnaum on el poble labora i respira, teixeix i conspira, la Clepsidra reneix i abeura les hostes de braus mariners…”

Índex

Introducció 23
El Festival de Tardor, de l'any temàtic a la creació d'un discurs propi/
L'Acte Central del Ribermúsica com a veritable essència del Festival 23

Ribermúsica 2010-2014 24
La idea del Nou Món impregna la Gran Festa de Tardor 24
'El Nou Món. La Pentalogia': una "epopeia urbana contemporània" 24

Pròleg. 'Art, Ciència, Espiritualitat' 25
Sinopsi 26
Resum 27
Text-guió 28
Crèdits 33

El *making of* de 'Art, Ciència, Espiritualitat' 34

El post-concert de Santa Maria del Mar 35

Capítol I. 'Catalans... i universals: els orígens' 36
Sinopsi 37
Resum 39
Text-guió 40
Crèdits 47

El *making of* de 'Catalans... i universals' 48

La singular trobada amb un "català universal" 49

Capítol II. 'El Gran Demiürg: la decisió' 50
Sinopsi 51
Resum 53

Cap al 2014 54

Introducció

El Festival de Tardor: de l'any temàtic a la creació d'un discurs propi

L'Acte Central del Ribermúsica com a veritable essència del Festival

El **Festival de Tardor** és l'acte emblema de Ribermúsica i l'eix vertebrador de tota la seva activitat. Per la seva singularitat (tot un barri convertit en pentagrama, un veritable "disseny musical" en la geografia d'un petit territori urbà) aquest esdeveniment és l'embrió d'un nou format que a ben segur s'anirà imposant en el panorama canviant d'un món que necessita un nou alè i noves formes d'expressió. Si de 2002 a 2009 la vinculació del Festival amb el gran esdeveniment o efemèride anual[1] va fer palès el compromís de la Fundació amb la ciutat i la ciutadania, l'any 2010 Ribermúsica s'emancipa de l'any temàtic per a reinvindicar el seu paper com a generadora d'un discurs propi, i amb això es comença a materialitzar l'ideari contingut en els **10 Punts Essencials**, que ja han assolit el valor de **nous estatuts**; això s'esdevé en ocasió del 15è aniversari.

Ja però des de 1995, l'**Acte Central** ha representat l'epicentre mateix d'aquesta festa col·lectiva (veritable *happening* que supera la idea de "festival" entès en el sentit convencional), capaç de reunir tots els estaments d'un barri sota el patrocini de la música. L'evolució gradual des d'una miscel·lània musical (diversos grups i solistes aplegats en un concert variat) fins al format de "poema escènic", articulat a l'entorn d'una idea coherent, ha dotat aquest acte d'una solidesa que li permet contenir, en un de sol, tots els principis de Ribermúsica. Una narrativa contundent, al costat de petites intervencions escèniques, és el vehicle de transmissió per a difondre aquest discurs. Invariablement, i llevat de dues ocasions, la basílica de **Santa Maria del Mar** n'ha estat el marc privilegiat de celebració.

Si el Festival en el seu conjunt representa l'essència mateixa de Ribermúsica i la veritable plasmació del seu esperit, l'Acte Central representa, al seu torn, l'essència mateixa del Festival, i en això ha estat decisiva l'evolució que l'ha portat fins a la consolidació. El seu missatge i la seva pàtina impregnen per complet un esdeveniment que ha fet seu el gran lema **"compromís social amb excel·lència artística"**.

Al voltant de l'Acte Central graviten tots els altres apartats: **'Música, copes i...'** (actuacions musicals a bars i restaurants), **'Música, art i comerç'** (concerts i accions de joves intèrprets al sector comercial i artístic) i **'Cultures en ritme'** (aplegament dels grups del Projecte Socioeducatiu), més la concurrència d'altres apartats menors. El **'Pòrtic del Ribermúsica'** representa la nota irònica, a tall de "pregó", que precedeix l'Acte Central: una diatriba mordaç, denúncia hiperbòlica de tot allò que cal denunciar en l'actualitat del món de la comunicació, la política i l'administració. En el seu conjunt, conformen un cos orgànic, impensable sense la interacció, en empàtica sinèrgia, entre el barri i la Fundació.

Coincidint amb el 15è aniversari, Ribermúsica va decidir recuperar la **Gran Festa de la Música de la Ribera**, tret de sortida del moviment, que el 1995 va entrar per la porta gran en l'escena barcelonina. A les envistes del 20è (any 2015), i a l'espera de rellançar el Festival de Tardor amb aquella efemèride, la **Gran Festa de Tardor Ribermúsica** representa, en els cinc anys que van fins a l'emblemàtica data del 2014, l'homenatge més emotiu als seus orígens i el més just tribut a les seves arrels.

[1] 2002: Any Internacional Gaudí, 2003: Centenari del FAD/Any del Disseny, 2004: Centernari de Salvador Dalí, 2005: 400 aniversari de 'El Quixot'/Any del Llibre i la lectura, 2006: Any del Comerç a Barcelona, 2007: Any Barcelona Ciència, 2008: Any Europeu del Diàleg Intercultural, 2009: Centenari de la mort d'Isaac Albéniz

Ribermúsica 2010-2014

La idea del 'Nou Món' impregna la Gran Festa de Tardor

El resultat d'aquesta emancipació ha donat com a fruit una **epopeia** que recull, en clau de metàfora, el devenir del propi barri en el seu procés de regeneració fins a situar-se en una posició preeminent en l'escena ciutadana d'avui.

Hom pot afirmar que aquesta epopeia "s'escriu" per sí sola arrel del gran projecte de Ribermúsica a la Ribera, i en la seva gestació ha estat determinant la interacció entre la Fundació i el barri. Però allò més sorprenent és el paral·lelisme entre la deriva d'aquest barri (suma de les sucessives derives en una història marcada per grans vicissituds) i la d'un país, **Catalunya**, permanentment prostrat en un estat de decandiment; un país que es debat en destrets d'identitat i a qui els problemes de desmemòria han portat, sovint, a navegar a la deriva.

El qüestionament del país i les seves possibilitats per a reeixir s'emmarca en el qüestionament de tot un model que es desmorona en el context d'una crisi de dimensions mundials, que és, sobretot, una crisi de valors. Tanmateix, la convicció que les convulsions que acompanyen la fi d'aquest model són, realment, el símptoma de l'arribada d'un nou ordre és el que alimenta la certesa que un nou món és possible.

La **Pentalogia del 'Nou Món'** ens parla de desencís però també d'esperança; la metàfora reflecteix la realitat: darrere la idea d'un nou món hi trobem, subjacent, la idea d'un nou país (una "nova terra"). Però la Pentalogia també ens parla amb veu profètica per a advertir-nos que és precisament aquí, a la "nova Ribera", on comença aquest nou món ("el Nou Món comença al Born"), i aquesta idea impregna per complet la Gran Festa de Tardor.

'El Nou Món. La Pentalogia': Una "epopeia urbana contemporània"

El **caràcter èpic** de la Pentalogia del Nou Món prové de la naturalesa de la seva narrativa, densa i contundent, d'intensa vena metafòrica i una deliberada ampulositat que, tanmateix, no li resta intel·ligibilitat ni li agrega feixuguesa, en ser pensada en forma de poema escènic. Està concebuda més per a ésser escoltada que per a ésser llegida (i en això es fa indispensable la concurrència d'un bon actor o actriu amb grans dots rapsòdics) i perd el seu sentit sense la part musical que, de forma fragmentada però tanmateix concebuda com un tot -a mode de *suite* monogràfica- s'hi intercala.

Pel fet que la realització de cada episodi parteix de l'acord i avinença entre dos agents, l'inspirador de la idea i autor del text-guió i un director musical (diferent cada any i que és, alhora, artífex de la interconnexió entre música i text i autor dels arranjaments o adaptacions), la contundència de cada bloc -el literari i el musical- fa que un no prevalgui sobre l'altre ni pugui establir-se un joc d'hegemonies. Però si, tanmateix, el bloc musical té encara la possibilitat de presentar-se de forma independent, a tall de *suite* de temes que es van encadenant, no així la narració, que perd tota la força, tot el sentit, sense la part musical.

La retòrica arcaïtzant, la profusió de cites bíbliques i tot de reminiscències mítiques ens retrotrauen a les arrels però plasmen la realitat del present, i és així que hom pot trobar en la saga del 'Nou Món' les traces d'una veritable "epopeia urbana contemporània".

Les cinc parts de la Pentalogia són: **Pròleg. Art, Ciència, Espiritualitat** (2010), **Capítol I. 'Catalans... i universals: els orígens'** (2011), **Capítol II. 'El Gran Demiürg: la decisió'** (2012), **Capítol III. 'La Creació'** (2013) i **Epíleg. 'El Nou Món'** (2014).

Pròleg. ‘Art, Ciència, Espiritualitat’
[In memoriam Raimon Panikkar]

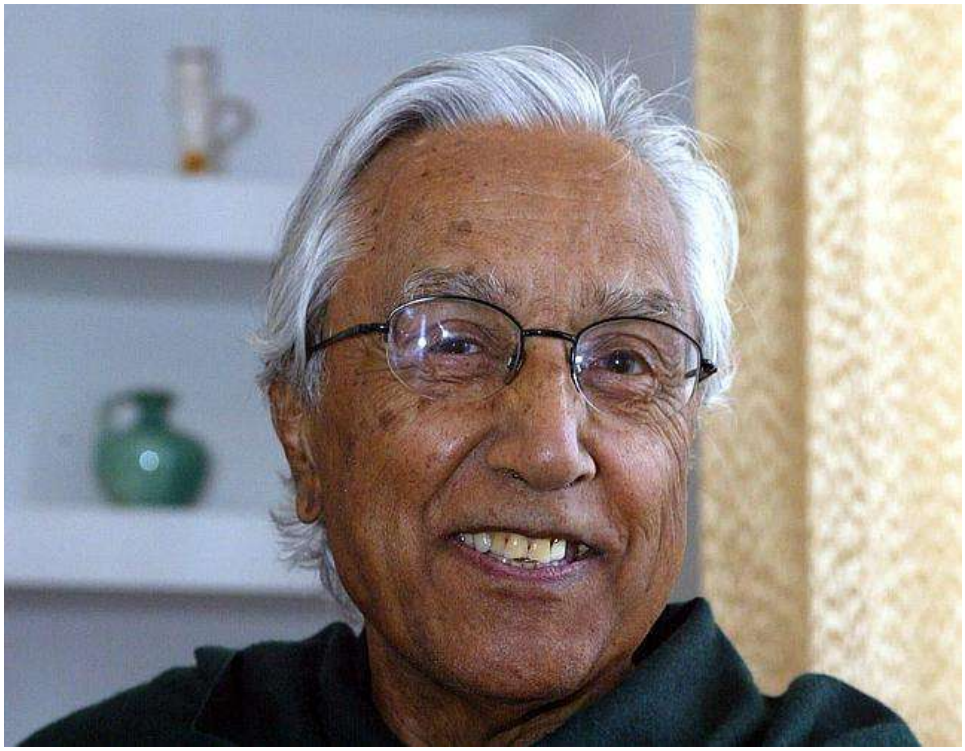

Art i Ciència deambulen per un món hostil a la recerca
de les falses promeses que els nous mercaders del temple
han proclamat com el bàlsam de salvació

Sinopsi

El **pròleg** de la Pentalogia s'escau amb el concert de celebració del **15è aniversari de Ribemúsica**, que protagonitzen els grups **Hirundo Maris** (Arianna Savall, Petter U Johansen i Miquel Àngel Cordero) i **Annuwas** (Mohamed Boud Ayoub, Moulay M'Hamed Ennaji "Scheriff" i Aziz Khodari) a Santa Maria del Mar el 14 d'octubre de 2010. Al costat d'ells, l'actor **Sergi Mateu** oficia com a lector-narrador d'un text-guió que s'interconnecta amb les parts musicals, que conformen un bell mosaic de músiques a l'entorn de la idea 'Nord - Sud - Est - Oest'.

La dedicatòria a **Raimon Panikkar**, traspassat el mateix any, presideix un discurs de caràcter pedagògic i alliçonador, amb cites freqüents de **Krishnamurti** i al·lusions als altres grans fars que han fet de la cultura del pensament l'única forma possible de reeixir en una existència marcada pels conflictes ("un tribut a la legió de savis, artistes, científics i pensadors que han il·luminat els camins d'una humanitat que necessita respostes als seus propis enigmes"). En trobar-nos en una església catòlica, la figura de **Jesús** emergeix amb especial rellevància, per bé que l'acte, en el seu conjunt, presenta un explícit laïcisme que tindrà el seu equivalent en l'apoliticisme que impregna el capítol següent.

Les reflexions sobre tot allò que condiciona o llasta el desenvolupament de l'home (els conflictes religiosos, la guerra, la crisi, la política…) marquen l'inici del poema escènic. El realisme sovint descarnat no escatima diatribes quan arremet contra el poder mediàtic i els seus dictats, que alimenten unes masses àvides tothora de nous estímuls ("allò que vol la gent i no allò que necessita la gent") i segueixen atiant la corrupció, les desigualtats i la injustícia. Tanmateix, la constatació d'una flagrant realitat no exclou la possibilitat de redempció, i és a partir d'aquelles premisses que el poema va evolucionant cap a territoris més lluminosos ("un diàleg intercultural a través de la música que és també diàleg interreligiós i que, com a tal, també inclou el principi de salvació"). A meitat de l'acció, l'apologia de l'art i la ciència és el pont que mena vers el camí d'esperança, al temps que assenyala la divisió en dues parts -a tall d'actes primer i segon-, que serà una constant al llarg de cada capítol.

És el seu retrobament, el retrobament de l'**Art** i la **Ciència** (encarnats per **Alejandro Altamirano** i **Julia Koch**), un dels moments cabdals: després de "deambular per un món hostil, a la recerca de les falses promeses que els nous mercaders del temple han proclamat com el bàlsam de salvació", consumen el seu maridatge en una emotiva escena al llarg del passadís de la gran nau, fins a arribar a l'altar. Tanmateix, l'esgarriament posterior pels **"camins de la incúria"** és el preu a pagar pel gaudi de la unió i representa el gran *leit motiv* del següent episodi (el Capítol I). La càlida intervenció del grup d'infants de **Tantarantan!** rebla el clau de l'esperança, en parlar sobre la sensibilitat i obrir un encès panegíric del gran moviment de música comunitària de **José Antonio Abreu**, preàmbul a la glossa sobre **Ribermúsica**, que s'hi emmiralla sense renunciar a la defensa d'un model autòcton.

L'escena final conjunta amb l'**Espiritualitat** (encarnada per **Rachida Aharrat**) és anàloga a la del maridatge de l'Art i la Ciència i representa la celebració festiva, tot just rescatats de l'atzucat; tant en l'una com en l'altra, la metàfora es combina amb bellíssimes realitzacions musicals, però en aquesta hi ha un contrast radical de caràcter (diàleg de civilitzacions, cultura, bellesa, natura…) que porta al record de Panikkar. Tot el final representa una declaració del nou **humanisme** que proclama Ribermúsica a través del fet musical. El poema culmina amb una dansa sobre unes de les cantigues de Santa Maria d'Alfons el Savi.

Resum

Primera part

El to pedagògic de la narració al·ludeix a l'aportació fonamental dels grans fars del pensament (Jesús, Buda, Mahoma, Krishnamurti…) en el progrés de l'ésser humà, alhora que llança serioses diatribes contra tot un sistema que en llasta el desenvolupament i segueix atiant la corrupció, les desigualtats i la injustícia. Tanmateix, la flagrant realitat no exclou la possibilitat de redempció, i és a partir del retrobament de l'**Art** i la **Ciència** que el poema evoluciona cap a territoris més lluminosos.

El seu maridatge comportarà l'esgarriament pels **"camins de la incúria"** (preu a pagar pel gaudi de la unió), que esdevindrà un dels *leit motiv* del següent episodi. La commovedora combinació de coreografia, música i narració d'aquesta escena anticipa la metàfora que impregnarà tota la Pentalogia.

Segona part

El concepte de 'sensibilitat' domina tota aquesta secció i troba el seu moment més emotiu amb la càlida intervenció del grup d'infants de **Tantarantan!**, que obre un encès panegíric del gran moviment de música comunitària de **José Antonio Abreu**. Aquest és el preàmbul a la glossa sobre **Ribermúsica**, que amb aquest acte commemora el 15è aniversari.

L'escena final amb l'**Espiritualitat**, anàloga a l'anterior, representa la celebració festiva, tot just rescatats de l'atzucat. Amb l'epíleg es rendeix tribut a **Pannikar** (traspassat mesos abans) i es recorda la seva sentència **"el món ha tocat fons"**, que obrirà el Capítol I. Tot el final, presidit per l'excelsitud que irradia **Santa Maria del Mar**, representa una declaració del nou **pensament humanístic** que proclama Ribermúsica. El poema, bastit sobre un bell mosaic de músiques a l'entorn de la idea 'Nord - Sud - Est - Oest', culmina amb una dansa sobre una de les cantigues de Santa Maria d'Alfons el Savi.

Introducció. ELS CONDICIONAMENTS, LA DESEMPARANÇA, LA MORT

Krishnamurti, el gran savi hindú, ens recorda la presència constant dels conflictes en l'existència humana i ens avisa dels condicionaments que llasten la nostra vida fins el punt de posar-nos en una difícil disjuntiva a l'hora de prendre decisions.

No gaire més lluny, i dit tot amb l'eloqüència del mestre i la visió del guru, remarca l'orfenesa congènita que el nostre gènere, l'humà, arrossega des de la nit dels temps. La impotència de l'home en aquest món hostil des que Adam va caure en el parany de la temptació és el llast que l'acompanya fins a la mort. Pobra i mísera humanitat!; agafada al timó d'un vaixell que singla per un mar embravit on ningú es pot lliurar de la fuetada d'un Neptú soberg i implacable.

"Agafats a les sigles" seria el lema que defineix la legió de mortals que s'aferren als codis externs com al clau ardent que rau sobre el precipici. I és en aquest punt quan el savi ens toca la fibra sensible, en dir-nos a cau d'orella com ens quedarem de desemparats si se'ns esmuny de les mans l'enganyosa assegurança que ens procura aquest fictici benestar, en quin estat de desolació caurà la nostra vida si ens fallen els agafadors als quals ens aferrem amb tan gran desfici.

L'escena final del film d'Ingmard Bergman 'El setè segell' és la metàfora perfecta de l'evasiva humana, que té la desemparança com a teló de fons. La mort, personatge asexuat i lacònic, es presenta en la lúgubre estança d'un vell casalot davant el grup de personatges que tot al llarg del conte l'han anat esquivant. Al final, tota la rècula de mortals enfila coll amunt, darrera la dama, al compàs de la dansa de la dalla, tètrica i corprenedora. Destí inexorable que marca un punt i final, però que tanmateix, potser és inici de tot.

MÚSICA
Arianna Savall: 'Anima nostra'
(Arianna Savall *veu i bols tibetans*)

I. DE 'LES RELIGIONS' A 'LA RELIGIÓ'. VERS UN NOU CONCEPTE DEL 'RELIGARE'

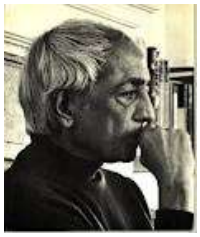

Jiddu Krishnamurti, igual que Jesús de Natzaret, nasqué de família humil; el primer en una aldea de l'Índia, el segon al Betlem de l'antiga Judea. Com tots els grans místics, un i altre van proclamar 'La Veritat' i van predicar la paraula davant multituds.

El concepte de Déu fou, en cadascú, la pedra angular d'un misteri que perviu més enllà del temps i ha estat també lloc comú en els altres fars que il·luminaren les cinc grans religions del nostre món: Abraham, Siddharta Gautama (anomenat Buda), Mahoma i els anònims savis vèdics. En les mans de tots ells, una balança, i a cada un dels extrems, allò que dóna sentit al flux existencial: Déu a un costat, l'Amor, a l'altre. I al bell mig, el fidel que assenyala una verticalitat ancorada a la terra. Divina proporció del Nord, Sud, Est, Oest; i abraçant-nos des dels extrems que es toquen, Déu i Amor en perfecta sinonímia.

Cristianisme, Judaïsme, Budisme, Islamisme i Hinduïsme d'un pes fonamental que vol satisfer l'eterna pregunta de anem". El pànic ancestral, l'*horror vacui*, troba consol en través d'una música que és vehicle de transport vers

configuren encara avui un corpus l'home: "qui som, d'on venim i on els càntics i els precs dels fidels a l'inconegut.

L'autoconeixement com a forma de transformació ha estat pedra de toc en el pensament de tots els grans místics al llarg de la història. Avui, el gran repte és l'adequació de doctrines mil·lenàries a uns nous temps que es vanten d'haver occit Déu (renunciant amb això a l'Amor pel Vil Metall) però que han encimbellat els nous ídols pagans d'un materialisme exacerbat. De les divisions a la unicitat primordial; de "les religions" que divideixen o que tenen la por com a forma de domini a "la religió" que uneix i recupera el sentit etimològic del 'religare'.

Aquest concert, commemoratiu del 15è aniversari de Ribermúsica, vol ser un tribut a tota la legió de savis, místics, artistes, científics, filòsofs i pensadors que han il·luminat els difícils camins d'una humanitat que necessita respostes als seus propis enigmes; un diàleg intercultural a través de la música que és també diàleg interreligiós i que, com a tal, també inclou el principi de "salvació".

MÚSICA
'Allah Umsslli' - música sufí
(Annuwas)

II. DEVASTACIÓ, GUERRES, CRISI

La devastació és el lloc comú d'un món que ha forjat la seva història a base de guerres, violència i destrucció, i aquesta realitat no es pot dissimular amb músiques edulcorades. Aquesta història, que no seria tal sense la sang vessada en altre temps, troba en el segle passat el seu punt culminant de barbàrie i enceta el que vivim sota el signe de la confrontació de civilitzacions, que genera nous odis i noves violències.

Però per damunt de les petites guerres locals d'aquest món global, hi ha una altra guerra atrinxerada darrere la faramalla del segle XXI, pròdig en avenços tecnològics però orfe en victòries morals; una guerra camuflada darrere una crisi econòmica que no és altra cosa que una profunda crisi de valors.

Mai no s'havia produït, al llarg de la història, un cas tan flagrant de desfasament entre progrés científico-tecnològic i progrés moral, i l'abassegadora força del primer contrasta amb la migradesa del segon, que reflecteix les xacres d'una societat que ha renunciat a l'amor a canvi de l'or i s'ha convertit en el parc temàtic de la banalitat, la indiferència i la pobresa d'esperit.

MÚSICA
'Grawi' - improvisació sobre un tema africà
(Hirundo Maris - Annuwas)

III. LA POLÍTICA, ELS POLÍTICS, L'IMPERI DE L'EFÍMER. UN CANT D'ESPERANÇA

A redós del poder mediàtic ha anat florint tot un bardissar de males herbes que té el seu punt culminant en una corrupció generalitzada. Una forma de gestionar la 'res publica' que consisteix més en l'aniquilació del contrincant que en el treball en pro de l'interès comú n'és la causa. És en aquest context on els fenòmens de masses s'han erigit en paradigmes de les noves religions paganes en uns estats que perpetuen un sistema basat més en "el que vol la gent" que en "el que necessita la gent".

Aquest món vertiginós és "l'imperi de l'efímer", una societat de l'entreteniment alimentada pels estímuls visuals, les emocions fortes i la competència salvatge. El deler de novetat constant, la persecució del plaer i l'acumulació compulsiva en són les consignes. Però aquesta crisi, símptoma de la fi d'un model que es va desmoronant, pot ser el millor pretext per donar pas als nous aires que es concentren al cancell d'entrada. Com un pantà a pressió, com un vendaval incontenible: un devessall de saba nova, una injecció d'esperança arriba per a conjurar els mals esperits i foragitar tot allò que de maligne nia dins nostre, que s'ha escolat per totes les escletxes i s'ha escampat com una endèmia.

Un cant antic ens evoca un futur que és també present; una dansa nova ens bressola en un passat que és també futur.

MÚSICA
Arianna Savall/Sant Francesc d'Asís: 'Preghiera'
(Hirundo Maris i Julia Koch *dansa*)

IV. LA CIÈNCIA

La Ciència dóna respostes a molts interrogants a través d'un procés empíric, però no abasta a contestar les qüestions d'ordre metafísic, perquè la seva natura l'obliga a cenyir-se a veritats tangibles i mesurables.

Tots els éssers humans tenim imprès al bell mig de la nostra ànima el legítim segell del nostre ascendent. D'aquí que la nostra condició d'éssers mortals estigui tocada per la "immortalitat" que ens atorga la nostra pertinença a un ordre còsmic i universal que ens fa partíceps d'un mateix sentir a l'unison.

L'alenada còsmica ens ha inculcat la consciència del bé i del mal i el concepte de 'La Veritat', però només el viatge interior pot desentranyar-ne els secrets; i en això no s'hi valen mestres ni savis si no és que són capaços de consagrar-se a la missió de descobrir el mestre que tots portem a dins.

La Ciència farà bé en determinar quines són les causes de la guerra telúrica que la nostra mare ha desencadenat al seu sí, convulsions d'una mare que es rebel·la contra la barbàrie dels seus fills, que han provocat les altres guerres. Però caldrà que renunciï a raons massa fredes i es deixi temptar per la follia que li procura fantasia i escalf. Einstein fou paradigma de qui ratllant a gran alçada en fórmules i teoremes, va trobar la forma de relativitzar l'existència a través d'un agut sentit de l'humor. El qui fou "el pitjor violinista amateur del món", va sentir la necessitat "d'acordar raó i follia" i afinar ben agut el cordam de la intel·ligència.

MÚSICA
Oum Kalthum: 'Enta Omri'
(Annuwas - Hirundo Maris i Petter U. Johansen *violi*)

V. L'ART

La història tenyida de sang té el seu contrapès, a Occident, en un corpus immens de creació artística que abasta dos mil anys. La sang que Crist va vessar fou també germen d'un regne dels sentits sense el qual el món seria avui molt diferent. Al costat de ritus i precs ha sorgit un florilegi d'imatges, sons i paraules capaç d'esdevenir també principi de salvació. Sacre i profà han anat creixent en acompassada convivència i s'han realimentat fins a formar un patrimoni que dignifica la mísera condició d'aquells desterrats que guanyen el pa amb la suor del seu front.

Santa Maria del Mar, erigida pels obrers i gent de mar, n'és l'exemple més palmari, i al seu redós ha florit tot un jardí que aixopluga polifonia, policromia, polirítmia i poligrafia. És el mateix jardí que floreix a redós de qualsevol gran catedral cristiana, recer de les essències, patrimoni de tots i per a tots.

MÚSICA
Alfons X el Savi: 'Assi pod a Virgen so terra guardar' - cantiga de Santa Maria
(Hirundo Maris)

Però la cultura també pot ser una trampa mortal i esdevenir esca de crueltat. I així, el país més culte del món es va deixar enlluernar a mitjans del segle XX pels rituals histriònics d'un fals visionari que enarborava el nihilisme com a única doctrina. I en això: ¿és la cultura valor de compromís o simple acumulació de coneixements, com la de béns i matèria?; ¿és camí vers 'El Coneixement' o deriva cap a "coneixements" apòcrifs?; ¿és la humil saviesa dels grans o la vana presumpció dels egòlatres?

VI. EL MARIDATGE DE L'ART I LA CIÈNCIA (Acció escènica amb música de fons 'Apreciemos el instante')

Art i Ciència deambulen per un món hostil a la recerca de les falses promeses que els nous mercaders del temple han proclamat com el bàlsam de salvació. Un i altra acorden els passos i entrellacen les mans, mentre el poble participa del ritual en serena contemplació. Però la incertesa plana per damunt dels seus caps com l'au maligna que assetja amb pèrfida llambregada i grallar escandalós; l'enteniment resta enterbolit sota les urpes del voltor de mals presagis. La decisió es redueix a la simple dicotomia dels camins: el de la incúria o el de les espines i les pedres.

Però abans que Virgili, amb amorosa mà i esguard serè, acudeixi en rescat dels dos esgarriats, que s'han perdut per les obscures selves del primer, aquests hauran d'ascendir pel camí del Gòlgota i coronar el cim amb les espines de la passió. Darrere els camins d'espines i pedres s'hi amaguen els tresors més preuats, però caldrà primer endinsar-se en els de la incúria per a saber què s'hi cou allí dins i tastar així la fel de l'amargor. Només el penedit que ha romàs al purgatori per a expiar la caiguda serà digne de pujar al regne que s'obre més enllà del mar de núvols, aquell que rau al mateix llindar de l'infinit.

Art i Ciència han entès que el seu maridatge és la coronació d'un trajecte vital, que un Art sense cientifisme ni rigor és un art estèril, i que una Ciència sense traces de bellesa és un desert de fredor. Només amb passió de viure i amb aquella sensibilitat que no és sinònim de feblesa serà possible "acordar raó i follia", com diria el vell poeta. I en aquesta empresa no s'hi valen subterfugis ni falses raons de foll.

MÚSICA
Arianna Savall/Omar Jayyam: 'Apreciemos el instante'
(Hirundo Maris - Annuwas i Alejandro Altamirano/Julia Koch *dansa*)

VII. SENSIBILITAT

Rarament sentim el mot 'sensibilitat' en els mitjans de comunicació d'un sistema basat en la freda burocràcia ni veiem que formi part dels plans d'estudi de les nostres escoles, que eviten crear esperits selectes temptats per la "inutilitat" de l'Art. Potser és que la confonen amb sentimentalisme o sensibleria. Però la sensibilitat és la condició indispensable per a que l'Art s'impregni a la nostra pell i l'emoció ens envaeixi cos i esperit fins a fer-nos esborronar, igual que ho faria la poció miraculosa que ens ungeix amb el bàlsam de la pietat i ens corona amb l'aura de la beatitud.

A la Veneçuela de Chávez hi ha un home que en va crear un altre de "sistema", José Antonio Abreu, a qui molts consideren un nou Gandhi. Fa trenta anys, Abreu va començar amb un grapat de nois i noies marginals i ara ja són centenars de mil·lers els joves i infants que han trobat en la música una forma conviure i de redreçar llurs vides. D'entre ells ha sorgit un jove anomenat Gustavo Dudamel, que és l'ambaixador arreu del món del 'Sistema de Orquestas Infantiles i Juveniles' que va crear Abreu. Un jove d'origen humil que dirigeix les orquestres més importants i que proclama sense rubor el gran valor de la 'sensibilitat', que té molt a veure amb força, amb energia, amb lucidesa; i també amb noblesa, distinció, bon gust i educació.

MÚSICA
'Nassam' - tradicional del Líban
(Annuwas i nens de Tantarantan!)

VIII. RIBERMÚSICA

Ribermúsica, un projecte que ha aplegat tot un barri a l'entorn de la música, ha arribat als quinze anys bo i caminant al compàs dels grans esdeveniments ciutadans. El 1995, tres anys després dels Jocs Olímpics de 1992, neix el Festival de Tardor, que instaura un nou model d'esdeveniment cultural des de la societat civil, una veritable "Olimpiada Cultural" que aporta al barri una alenada de nous aires.

I el 2007, passats tres anys de la celebració del Fòrum Universal de les Cultures del 2004, Ribermúsica posa en marxa el seu Projecte Social, que recull "l'esperit de 1995" i n'aprofita tot el bagatge cultural. La dimensió local és capaç d'absorbir l'essència dels grans esdeveniments i destil·lar-la a través d'un procés artesanal que té com a propietats la cohesió social i l'educació. Multidisciplinarietat es converteix en interdisciplinarietat i multiculturalitat en interculturalitat, i aquesta transformació conté, en la seva humil condició, l'embrió d'un nou fruit, novell, però de gran valor exponencial.

El Projecte Ribermúsica té José Antonio Abreu que L'esperit de Clavé, Lluís nostre com l'au benigna coincideix amb l'esclat com a paradigma el gran

totes les traces d'un moviment equivalent al 'sistema' de recull la llavor que van sembrar els nostres prohoms. Millet, Pau Casals i Oriol Martorell plana per damunt que purifica l'aire, i el desplegament que viu Ribermúsica mundial del que s'anomena 'música comunitària', que té projecte de la Fundación Abreu.

Tres anys després del 2007 la llavor ha germinat, i allò que va començar el 1995 ja està donant fruits esplendorosos; els infants en són la prova: "les llavors del ritme!". 2010 és la porta d'accés a un nou món després que el vell ja ha tocat fons. El diluvi dóna pas a la clariana que s'obre des d'un cel radiant i anuncia l'arribada d'un nou regne; Ribermúsica, un projecte beneït pels déus i protegit pels savis, es disposa a difondre el nou pensament que només el treball abnegat i tenaç des de l'arrel és capaç de generar.

MÚSICA
'The wayfaring stranger' - gospel
(Peter U. Johansen *veu* i Hirundo Maris)

IX. ART, CIÈNCIA I ESPIRITUALITAT (Acció escènica 'Hermoso capitán' - cançó sefardí)

Art i Ciència retornen amb pas segur del mar de núvols que rau al mateix llindar de l'infinit i travessen el bosc frondós que s'obre en els dominis del Graal. L'au benigna plana per damunt dels seus caps i beneeix llur front. Les fonts de la natura formen el torrent que alletarà la nova criatura i banya les pedres del temple. El mar proper s'hi atansa, i a dins de Santa Maria creix l'herba fresca que els hi fa de catifa. La mateixa verdor que inunda el jardí de Gurnemanz després del miracle de Parsifal és la flama iridiscent que tot ho embolcalla, i en el seu esplendor extasia tots aquells que en són testimonis. Però tanmateix, encara resten orfes fins que la mà de Virgili deslliuri la terra del llast de la desídia i impregni de poesia tot allò que s'albira dins el calidoscopi multicolor d'un cosmos que es deixondeix per a proclamar l'oració.

"Aigua, Terra, Foc i Aire - Nord, Sud, Est, Oest - Mar encesa, pluja ardent, pedra líquida, tronc eteri, glaç ferrós - Rosa dels Vents, alenada còsmica assalta i ens envaeix - Diàleg de formes - Xarxa d'alambins i Ribermúsica, 15 anys! Els tres Taminos eixits del regne de la nit; temps d'Aquari que no coneix mentre el poble participa del ritual és al bell mig d'aquest cosmos calidoscòpic i marca el rumb segur per a aquell vaixell sense nord.

que es multiplica i creix, planisferi d'imatges que ens cultures, encontre de religions - Poesia de sons, colors i fórmules - Misteri de ponent, efluvis d'orient". heralds s'obren pas entre la verda boira com a nous la dansa sagrada invoca la nova llum i ens parla d'un passat, present ni futur. Déus i savis els hi fan assentiment, en serena contemplació. A la vora de la mar, Santa Maria

MÚSICA
'El Mariner' - tradicional catalana
(Arianna Savall *veu, arpa* i Hirundo Maris)

Epíleg.

El Festival de Tardor a Santa Maria del Mar. L'any 2006, la Catedral dels Gremis fou testimoni de l'Art dels Mestres Cantaires dins de l'Any del Comerç; el 2007 va celebrar-s'hi l'Any de la Ciència amb una versió lliure de la música de Bach; el 2008 fou escenari d'un bellíssim concert dins de l'Any del Diàleg Intercultural. L'any passat, el concert 'Espiritualitat i Misticisme' obria la porta a un discurs propi: Espiritualitat, la mirada enfora des del mirall interior, Misticisme: la mirada interior com a origen i fi en sí mateixa; dualitat enllaçada que parla d'un mateix principi.

El 2010 coincideix amb la mort de Raimon Panikkar, un altre far del pensament que va fer del diàleg intercultural la pedra de toc del seu mestratge. Igual que aquells altres grans místics, ell va proclamar la necessitat de transformació de l'ésser humà a partir de l'autoconeixement i la meditació, i va fer-ho en un món egocèntric, insolidari i violent que, segons ell, "ja ha tocat fons". Un món que necessita actuar per comparació amb uns models aliens obsolets i caducs i només troba en la repercussió exterior dels seus actes la seva forma d'autoafirmació.

L'ésser humà es troba en un cruïlla transcendental, però posseeix tots els elements per a reeixir. El conreu de l'intel·lecte, l'educació de la sensibilitat i el retrobament amb els valors de l'humanisme que des de temps immemorials han ajudat a mantenir dempeus el gran edifici de la humanitat, ha d'ésser també el que ens ajudi a mantenir viva l'esperança d'una transformació profunda. Art, Ciència i Espiritualitat en són les claus i són la garantia que això serà possible més enllà del tòpic i les paraules buides. En aquest context de retrobament, la suma dels petits esforços que institucions com Ribermúsica porten a terme des de la dimensió local haurà de trobar una receptivitat sense excuses en aquells que tenen a les seves mans la governança dels homes i els pobles. Només així s'obrirà la clariana enmig dels núvols per donar pas al renaixement d'un món que mai no ha estat però que tanmateix, no ens és aliè.

A ell, a qui hem tingut ben a prop per tants anys, el nostre agraïment i el nostre més sincer record.

Raimon Panikkar va dir l'agost de 2003:
"És significatiu que del "Gran Artista" se n'hagi fet el "Gran Arquitecte" (i pitjor encara el "Gran Enginyer").
L'Art ha de salvar el món. Però qui salvarà l'artista?
Ribermúsica és una esperança".

Que així sigui.

MÚSICA
'Santa Maria, Strela do dia' - cantiga d'Alfons X el Savi
(Hirundo Maris - Annuwas i Alejandro Altamirano/Julia Koch/
Rachida Aharrat)

'ART, CIÈNCIA, ESPIRITUALITAT', L'ACTE CENTRAL DE LA GRAN FESTA DE TARDOR RIBERMÚSICA 2010, FOU ESTRENAT A SANTA MARIA DEL MAR EL 14 D'OCTUBRE DE 2010 COM A PRINCIPAL ACTE DE CELEBRACIÓ DEL 15È ANIVERSARI DE RIBERMÚSICA.

L'ACTOR SERGI MATEU VA OFICIAR COM A NARRADOR I LES PARTS MUSICALS, A TALL D'INTERLUDIS, FOREN INTERPRETADES PELS ENSEMBLES HIRUNDO MARIS (ARIANNA SAVALL, PETTER U. JOHANSEN, MIQUEL ÀNGEL CORDERO) I ANNUWAS (MOHAMED BOUD AYOUB, MOULAY M'HAMED ENNAJI "SCHRIFF" I AZIZ KOHDARI),

ELS ACTORS-BALLARINS ALEJANDRO ALTAMIRANO, JULIA KOCH I RACHIDA AHARRAT VAN ENCARNAR ELS PAPERS DE L'ART, LA CIÈNCIA I L'ESPIRITUALITAT.

Idea i concepció/direcció escènica/guió
Joan Puigdellívol

Direcció musical/adaptacions
Arianna Savall/Moulay M'Hamed Ennaji "Shriff"

Lector-narrador
Sergi Mateu

Intèrprets musicals
Hirundo Maris [Arianna Savall *cant, arpa cèltica, arpa barroca triple i bols tibetans* **- Petter U. Johansen** *cant, hardingfele i mandolina* **- Miquel Àngel Cordero** *contrabaix***]**
Annuwas [Mohamed Boud Ayoub *cant* **- Aziz Khodari** *cant, darbuka i percussions* **- Moulay M'Hamed Ennaji "Shriff"** *llaüd àrab, mandola***]**

Amb la participació d'**Alejandro Altamirano** encarnant L'ART, **Julia Koch** encarnant LA CIÈNCIA i **Rachida Aharrat** encarnant L'ESPIRITUALITAT i els infants alumnes de **Tantarantan!**, el taller de ritme i percussió de Ribermúsica

Enregistrament en directe realitzat per **Marc Abad** i processat als Estudis Tot Rodat de Barcelona

Fotos: **Ivan Giménez Costa**, **Joan Torrens i arxiu Ribermúsica**

Guia d'audició dels CD

CD 1

00:00	Introducció: Tantarantan! (infants del taller de ritme i percussió de Ribermúsica)
00:50	Pròleg. Krishnamurti, el gran savi hindú…
03:55	'Anima nostra' - Arianna Savall (Arianna Savall *veu i bols tibetans*)
06:43	I. Jiddu Krishnamurti, igual que Jesús de Natzaret…
11:00	'Allah Umsslli' - música sufí (Annuwas)
13:37	II. La devastació és el lloc comú d'un món…
15:35	'Grawi' - improvisació sobre un tema africà (Hirundo Maris - Annuwas)
19:23	III. A redós del poder mediàtic…
21:30	Preghiera' - Arianna Savall/S Francesc d'Assís (Hirundo Maris i Julia Koch *dansa*)
28:08	IV. La Ciència dóna respostes…
30:33	Enta Omri' - Oum Kalthum (Annuwas - Hirundo Maris i Petter U. Johansen *violí*)
36:59	V. La història tenyida de sang…
38:35	'Assi pod a Virgen so terra guardar' - cantiga Sta. Maria, Alfons X el Savi (Hirundo Maris)

CD 2

00:00	V. (cont.) Però la cultura també pot ser…
01:01	VI. Art i Ciència deambulen per un món hostil…
04:14	'Apreciemos el instante' - Arianna Savall/Omar Jayyam (Hirundo Maris - Annuwas i Alejandro Altamirano/Julia Koch *dansa*)
09:00	VII. Rarament sentim el mot 'sensibilitat'…
11:23	'Nassam' - tradicional del Líban (Annuwas i nens de Tantarantan!)
18:01	VIII. Ribermúsica, un projecte que ha aplegat tot un barri…
21:24	'The wayfaring stranger' - gospel (Peter U. Johansen *veu* i Hirundo Maris)
29:10	IX. Art i Ciència retornen amb pas segur…
33:00	'El Mariner' - tradicional catalana (Arianna Savall *veu, arpa* i Hirundo Maris)
39:34	Epíleg. El Festival de Tardor a Santa Maria del Mar…
43:46	'Santa Maria, Strela do dia' - cantiga d'Alfons X el Savi (Hirundo Maris - Annuwas i Alejandro Altamirano/Julia Koch/Rachida Aharrat *dansa*)

El *making of* de 'Art, Ciència, Espiritualitat' (13-X-2010)

Imatges de l'assaig conjunt del 13 d'octubre de 2010 a l'Escola Bailongu de Barcelona (Arianna Savall, Petter U Johansen, Miquel Àngel Cordero, Mohamed Boud Ayoub, Aziz Khodari, Moulay M'Hamed Ennaji "Schriff", Julia Koch, Rachida Aharrat, Alejandro Altamirano, Josep Maria Aragay, Sergi Mateu i Joan Puigdellívol)

Fotos: Oriol Puigdellívol

El post-concert de Santa Maria del Mar (14-X-2010)

Salutacions en acabar el concert

Foto 1: Sergi Mateu i Joan Puigdellívol / Fotos 2 i 3: Isabel-Clara Simó, Julia Koch i Joan Puigdellívol

Foto 1: Sergi Mateu, Stephanie Margaret Paff i Joan Puigdellívol / Foto 2: Joan Puigdellívol, Stephanie Margaret Paff (d'esquena) i Julia Koch / Foto 3: Joan Puigdellívol (d'esquena), Stephanie Margaret Paff i Arnau Puigdellívol

Foto 1: Moulay "Schriff" i Josep Maria Aragay / Foto 2: Arianna Savall en conversa amb uns amics / Foto 3: Rachida Aharrat en conversa amb una amiga / Foto 4: Joan Casals i Josep Maria Aragay

Fotos: Oriol Puigdellívol

Capítol I. 'Catalans... i universals: els orígens'

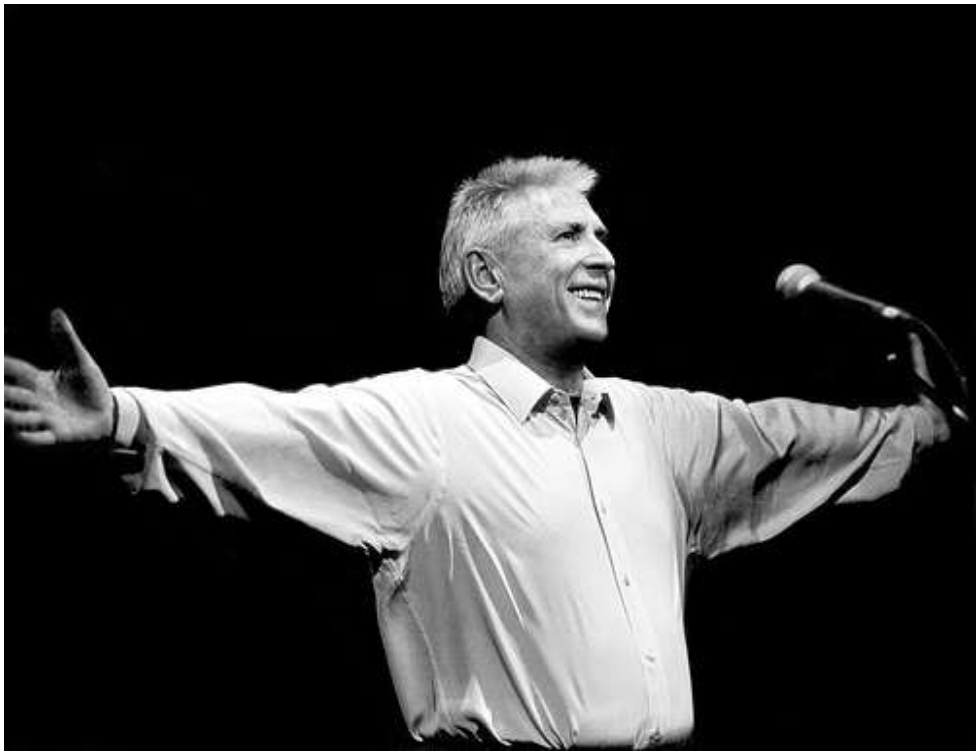

Els Catalans Universals han bastit l'edifici de la memòria i
han gravat amb lletres de foc les runes que assenyalen una terrra de contrastos
i semblances, de grandeses i misèries, de memòries i d'oblits

Sinopsi

Amb el 2011, i traspassat ja el llindar del 15è aniversari, arriba el **primer capítol** de la Pentalogia, que canvia radicalment de retòrica per a endinsar-se en la metàfora. El 20 d'octubre Santa Maria del Mar torna a ser escenari d'un nou poema escènic, **'Catalans... i universals'**, que té com a substrat musical les cançons d'en **Raimon**, seleccionades, adaptades i arranjades pel compositor, director i flautista nordamericà **Peter Bacchus**. Amb ell, un elenc format per cinc intèrprets d'arreu del món, també residents a Catalunya **-Odette Tellería** (Cuba), **Sasha Agranov** (Rússia), **Riadd Abed-Ali Abbas** (Irak), **Armand Sabal·Lecco** (Camerun) i **Joan Monné** (Catalunya)-, s'encarrega de la seva realització, al costat de l'actriu **Mercè Managuerra**, que assumeix el difícil paper de lectora-narradora.

La lapidària sentència de Panikkar **"el món ha tocat fons"**, que clou el pròleg, obre una primera part (a tall d'acte primer) que rememora i explica el que allà només s'hi apuntava. La irrupció de la Ciencià i el seu retrobament amb l'Art és un moment cabdal: tot un món caduc que està assistint a la seva extinció inexorable ("un desert espiritual, contrada ruïnosa on vivia encara l'antiga nissaga dels fills d'Adam, el pecador") resta encara esperançat per aquella arribada messiànica, promesa i garantia de regeneració. El retrobament porta implícita la idea de l'alliberament a través de l'amor ("l'Art li anà a l'encontre amb la mà de l'aimador, que cerca consol en la volença d'aquell bé preciós tant de temps anhelat") al temps que assenyala el transvasament d'atribucions -el rigor i el cientifisme en l'art, les traces del bellesa en la ciència- com el camí vers el coneixement veritable.

Llargues vicissituds pels **camins de la incúria** (tot seguit al maridatge) menaran els esgarriats fins un nou regne mercès a la intervenció de l'**Espiritualitat**, que els hi allargarà la mà per rescatar-los, igual com féu Virgili amb el Dante de la Divina Comèdia. L'evocació de l'arribada al "regne que s'obre més enllà del mar de núvols, aquell que rau al mateix llindar de l'infinit" és un moment de gran bellesa i emotivitat, en combinar-se la narració amb una enginyosa creació de Joan Monné, que fusiona El Cants dels Ocells, Els Segadors, Muntanyes de Canigó i el *leit motiv* del Walhalla wagnerià: és el moment de rebre el perdó i ser consagrats pels Savis, els **Catalans Universals**, entronitzats en el primer estrat d'aquest nou regne, que està regit per un insòlit "politeisme monoteista".

En el segon hi ha els Déus, "encarnació del propi poble i de qui en recullen la facultat demiürgica" (al·lusió a tot un barri involucrat en una creació col·lectiva: el Festival de Tardor). I a l'àpex, el Principi, Déu Suprem, que "irradia llum, promulga preceptes i atorga mercès en equànime disposició de condescendència, bondat i justícia". D'ells rebran la mercè de rescatar el poble del seu estat de prostració, que es remunta als temps "des de que el món és món i la terra pàtria desolada dels que s'han d'ajupir per a guanyar el pa".

Abans, però, és frapant l'al·lusió a la caiguda de les torres bessones ("l'esfondrament dels dos castells, símbol soberg d'arrogància i luxúria") com el gran cataclisme que a l'albada del nou mil·leni marca l'inici d'un nou paradigma en què el món ja mai més no tornarà a ser el mateix. La "caiguda de l'imperi" genera tota una rècula de circumloquis (la condemna, el trànsit de l'infern al purgatori...) i ens retrotrau al pecat original, amb l'expulsió del paradís, els càstigs bíblics subsegüents (atiats per la còlera divina) i les calamitats que han marcat el devenir de l'ésser humà. El vehement diàleg entre la narradora i els propis intèrprets parla de l'oposició entre veritat i mentida, entre el bé i el mal, i redunda en la pervivència del segon, consumat, però sobretot consentit, "per sàtrapes, abjectes, corruptes, farsants i demagogs". L'abundor de moments en què s'acorden la narració i la música (d'entre els que en destaquen dues magnètiques seqüències amb la flauta i sons processats electrònicament) representa un pas més enllà en relació al que en el pròleg era un fet circumstancial, i serà una constant al llarg dels següents capítols.

La segona part comença equiparant l'esgarriament de l'Art i la Ciència amb l'esgarriament de tot un poble, Catalunya, "que es debat en destrets d'identitat i problemes de desmemòria", atiat per botiflers i polítics de baixa estofa (objectes d'una àcida diatriba). Un extens monòleg, acompanyat pels arpegis del piano, n'és el retrat desmitificador, que confegeix un sofisticat elogi de la llengua sense estalviar retrets als mals endèmics, confabulats en insòlita contradicció: la desídia, el conformisme, l'autoaversió... però també la faroneria, el cofoisme...

Però un gir sobtat ens parla d'esperança: la capacitat de resistència del poble ("perquè encara li resta el darrer sospir i l'anhel de victòria") i la confiança en els seus valors ancestrals -el "seny i la rauxa"- son la breu lloança que precedeix la **"consagració del Nou Món"**, que oficien els **Catalans Universals** (omnipresents des de l'inci del poema) a través d'un dispositiu audiovisual, una singular creació de **Guillamino** i **Miki Arregui** que representa el punt culminant.

La compareixença del poble davant els seus prohoms ("ínclits herois d'una llegenda que és viva perquè el temps no existeix si la memòria no s'esmuny") ha estat la conseqüència de la compareixença que hi feren l'Art i la Ciència, i el tribut a la seva memòria porta a una encesa apologia de la diversitat, que té en Catalunya -terra d'acollida- un dels seus bastions ("un Babel d'avinença sota una sola consigna i una llengua comuna"). A partir d'aquí s'encara el final; la metàfora es va trasmudant en poètica: és l'episodi que precedeix un dels moments més emotius, la cançó **"He mirat aquesta terra"**, de Raimon a partir d'un bellíssim poema de **Salvador Espriu**, que coronarà l'obra.

Aprofitant l'escena de la consagració, els infants de la **Riborquestra** s'han situat a l'escenari, darrere els músics i al costat de la narradora, que després de la lloa recita una bella declaració d'amor, iterant amb insistència els dos mots: "**aquesta terra** és promesa de canvi i certesa d'avenç; **aquesta terra** és llavor de treball i fruit de progrés, etc". Per dessota, el cello i el piano desgranen variacions arpegiades del motiu principal. La veu (**Odette Telleria**) enceta la seva commovedora lletania: "Quan la llum pujada des del fons del mar a Llevant comença just a tremolar, he mirat aquesta terra…", secundada per tot el grup, amb unes pinzellades molt ben pensades de l'orquestra infantil. És també commovedor constatar que, per encara maldestres, la sonoritat de les cordes evoca la d'un cor cantant a boca closa, i en combinar-se per moments amb la narradora, l'escena no pot substreure's d'un cert caràcter cinematogràfic.

El moment final arriba amb la gran sentència "El futur és present, i el passat… futur", que al·ludeix a l'abstracció del temps i de l'espai i ens parla de Déu ("l'alenada de Deú", "la divina proclama") d'universalitat, de llibertat, de destí, de "terra promesa". El to poètic assoleix les traces d'enginyosa càbala lingüística i anticipa 'La Follia' final: és el moment en què un grup de participants de totes les edats i tota índole i condició emergeix d'entre el públic: són els **'Catalans… i universals'**, "els nous catalans que aquí hi sojornen", representants del "mosaic multicolor que avui ha convertit aquesta terra en gresol de flama iridiscent i aixopluc de nòmades i indígenes", que es disposen a participar a la **'Sardanada de l'anella'**. Segons la declaració de principis de l'acte és "tot l'estol de gent d'arreu que s'ha enamorat d'aquest país: aquí s'han volgut quedar, aquí hi han fet arrels, aquí han decidit fer de la llengua el seu vehicle de comunicació."

La Follia comença amb la invocació als nouvinguts, enviats pels Savis (els Catalans Universals), que congregats en la dansa de rotllana alliberaran el poble igual com féu Virgili amb l'Art i la Ciència. El desvari instrumental és paral·lel al desvari lingüístic, que enmig d'al·lusions a l'antic barri, a Santa Maria, a la Ciutat del Born, a Colom, ens parla del 'Nou Món', de la "Terra Nova", i ens avisa que "el Nou Món neix al Born". La Sardanada, una singular creació de **Joan Serra** i la Factoria Mascaró dóna la benvinguda a la Terpsícore Trípeda, la *ribermusa* amb tres peus (**Julia Koch**), i a les altres criatures de 'Terra de Garnàcora' ("seny i rauxa es confabulen, raó i follia s'acorden"). És l'avançada del Gran Carnaval del 2014, que ja s'acosta: "Festa, platxèria i bullanga!!!"; ens trobem als **orígens** del Nou Món.

Resum

Acte primer

Rememoració i explicació del Pròleg: el retrobament de l'**Art** i la **Ciència** i posterior maridatge (amb el respectiu transvasament d'atribucions) porta al seu esgarriament pels **camins de la incúria**. Això s'escau en els moments que **"el món ha tocat fons"** (sentència de Panikkar). Tot seguit a llargues vicissituds (el pas de l'infern al purgatori), arribaran a un regne llunyà regit per un insòlit "politeisme monoteista" (els Savis, els Déus i el Déu Suprem); allí rebran el perdó i seran consagrats pels Savis (els **Catalans Universals**).

Abans, l'al·lusió a la "caiguda de l'imperi" genera tot de circumloquis que ens retrotauen al pecat original, amb la còlera divina i les calamitats que han marcat el devenir de l'ésser humà. La narració redunda en la pervivència del mal, atiat i consentit per "sàtrapes, abjectes, corruptes, farsants i demagogs".

Acte segon

Comença equiparant l'esgarriament de l'Art i la Ciència amb l'esgarriament de tot un poble, Catalunya. Un extens monòleg n'és el retrat desmitificador, que darrere un elogi de la llengua no estalvia retrets als mals endèmics. Però un gir sobtat ens parla sobre la capacitat de resistència del poble i la confiança en els seus valors ancestrals -el "seny i la rauxa"-: és la breu lloança que precedeix la **"Consagració del Nou Món"**, que oficien els **Catalans Universals** (a través d'un dispositiu audiovisual), i representa el punt culminant.

La compareixença del poble davant els seus prohoms (conseqüència de la que hi feren l'Art i la Ciència) i el tribut a la seva memòria porta a una encesa apologia de la diversitat, que té en Catalunya un dels seus bastions. A partir d'aquí s'encara el final; la metàfora es va trasmudant en poètica: és l'episodi que precedeix un dels moments més emotius, la cançó **"He mirat aquesta terra"**, de Raimon, a partir d'un poema de **Salvador Espriu**, que coronarà l'obra.

La sentència final "El futur és present, i el passat… futur" al·ludeix a l'abstracció del temps i de l'espai i ens parla de transcendència, d'universalitat… però també de realitat (simbolitzada pels infants de la **Riborquestra**); la poètica dóna pas a la càbala lingüística: és el moment de la **'Sardanada de l'anella'**, que aplega una colla de nouvinguts d'arreu, els **"Catalans… i universals"** (enviats pels Savis), que han d'ajudar els d'aquí a sortir de l'atzucac. La **Follia** final anticipa el Gran Carnaval del 2014 i ens avisa que "El 'Nou Món' comença al Born".

ACTE I

NARRACIÓ

"El món ha tocat fons", digué Panikkar; "doncs comencem de nou", respongué el poble. Els Catalans Universals assentiren des del seu setial, tron prominent disposat en un remot indret de la memòria, antesala del regne que s'obre més enllà del mar de núvols, aquell que rau al mateix llindar de l'infinit.

MÚSICA

Raimon: Barcelona 71 (Peter Bacchus *flauta* - Joan Monné *piano* - Sasha Agranov *violoncel*)

NARRACIÓ

Els camins de la incúria foren la culminació del viatge per la geografia del dolor. Els esgarriats que s'hi endinsaren no cercaven en l'obscura selva ni el recer del vianant, ni el saber de l'erudit, ni, molt menys, el consol del pelegrí, que beu de la font del coneixement per a retrobar-se amb les arrels de la memòria.

La seva deriva fou menada pel mateix rampell del vel·leitós, aquell que amb deliberada consciència i flagrant deliri vota el sàtrapa, l'abjecte o el corrupte i en mala hora els encimbella fins a l'acme de la infàmia.

NARRACIÓ COMBINADA AMB MÚSICA

Karlson: Nasty Fucker

(Mercè Managuerra *narradora* - Peter Bacchus *flauta i electrònica*)

La Ciència irrompé, com una exhalació, al mig d'un desert espiritual, contrada ruïnosa on vivia, encara, l'antiga nissaga dels fills d'Adam, el pecador.

(Breu pausa)

D'una revolada, tot es capgirà just entrat el tercer mil·lenni amb l'esfondrament dels dos castells, símbol soberg d'arrogància i luxúria. Tot seguit al cataclisme, les cendroses despulles no eren sinó desferra d'un món en extinció -erm territori de la desmemòria- que es debatia entre el salt a la cinglera o un redreçament incert, a mercè dels taurons de platja funesta ("el món ha tocat fons", digué Panikkar).

Amb això s'acomplia la sentència que, de temps immemorials, llastava la nissaga aquella fins uns límits que la memòria no abasta a d'ençà el gran exili, per la profecia arcana maledicció d'aquell nan espoliador que perpetuant així, per segles i més segles, la del vedell d'or.

descabdellar; sentència pressentida, i confirmada, segles després, per la bescanvià l'amor pel vil metall, lluita fratricida dels nous adoradors

MÚSICA
Raimon: Terra negra (Odette Telleria *veu* - Peter Bacchus *flauta* - Sasha Agranov *violoncel* - Joan Monné *piano* - Dee Jay Foster *baix* - Riadd Abed Ali *percussió*)

NARRACIÓ

Aquella irrupció es produí en el moment precís que un nou ordre s'albirava, quan la conjunció astral (d'Orion a Pegassus, de Perseus a Cassiopeia) indicà els dominis d'Aquari com a pròxims en el temps i presents en la consciència. L'Art li anà a l'encontre amb la mà de l'aimador, que cerca consol en la volença, diligent i gene-rosa, d'aquell bé preciós tant de temps anhelat, que se li ha anat esmunyint com relliscosa criatura dels estanys.

Una i altre deambularen per viaranys incerts, fins que un cel esquinçat mostrà l'escletxa per on s'escolava un raig de llum: miratge plaent, però, tanmateix, tenyit de mals presagis.

Amb el seu maridatge, Art i Ciència van tastar la fel de l'amargor, moneda de canvi que la gaubança imposa com a tribut, i en la seva diàspora van pujar fins un irredempt: el seu ascens fou, al mateix temps, el cercles abismals, aquells que l'ànima no encerta priva la sola visió, hòrrida, indigna i execrable, que nega el cos i emmetzina la ment.

Gòlgota purificador però descens vertiginós fins els a descriure, perquè li'n de tot el bassal de sutzura

MÚSICA
Raimon: Jo vinc d'un silenci (Sasha Agranov *violoncel* - Joan Monné *piano* - Dee Jay Foster *baix*)

NARRACIÓ

Tot un calvari d'afliccions va acompanyar l'errant travessa dels captius, enlluernats per la foscor aquella que desprèn l'estela fatal del vel·leitós, a qui l'udol sibilant i lasciu dels cants de sirena ha xuclat com un remolí fins el centre mateix de l'úter. I en allò més pregon de l'ànima, un eco ressona fins a foradar la gèlida cuirassa de l'abisme i els recorda, amb mortificadora porfídia, l'esterilitat d'un Art a qui tota saviesa ha estat manllevada i la fredor d'una Ciència a qui Natura ha privat del do de la beutat (com les miserables criatures que repten per la molsa pútrida).

Tanmateix, la pròpia veu adverteix com és possible d'esvair el malefici si, en contravenir les ordres del nan abjecte (que també un déu profanador i vanitós va emular), són capaços de tòrcer el fat que els domina per a emprendre el sender de la resurrecció. I això, només, ja basta per a obrir el cancell al nou ordre, aquell que prové d'una voluntat remota però ha restat immarcescible d'ençà la primera alenada de vida.

Però abans que la pàtina fulgent d'una joia pressentida -que tot ho amara, que tot ho embolcalla- abraci l'orbe i el tenyeixi de claror, caldrà encara transitar, per temps i temps, entre els verals de la desolació, per a saber "què s'hi cou, allí dins", i restar-hi coratjosos fins que s'acompleixi l'astral designi. De nou, i amb inefable criteri, la veu proclama just el punt del perigeu: "Només el penedit que ha romàs al purgatori per a expiar la caiguda serà digne de pujar al regne que s'obre més enllà del mar de núvols, aquell que rau al mateix llindar de l'infinit".

DIÀLEG COMBINAT AMB MÚSICA IMPROVISADA
Mercè Managuerra *narradora* - Sasha Agranov *violoncel* i els sis intèrprets

Narradora:
Els camins de la veritat són inextricables

Odette:
Però La Veritat és Una, i només Un el Camí que hi mena

Narradora
La mentida, en canvi, té tot de camins que hi fan cap

Peter:
Tot de camins ramificats com un laberint

Sasha:
Camins allargassats, tortuosos i abruptes

Narradora:
Tortuosos com cries de serpent

Joan:
Serpents que es devoren, com els sàtrapes, els abjectes i els corruptes

Ryad:
Com els farsants i els demagogs a qui els pobles han confiat la seva governança

Narradora:
Com els facciosos que presideixen el cenacle dels nous adoradors del vedell d'or, que dominen, des de la tenebra, els sàtrapes, els abjectes, els corruptes, els farsants i els demagogs i regeixen llurs accions

Armand:
Però aquell laberint de camins conflueix en un de sol

Narradora:
Un sol camí que recull, com afluents, els camins de la mentida

Peter:
El camí de la incúria

Odette:
Culminació del viatge per la geografia del dolor

Joan:
Punt i final de l'eixorca recerca cap al no res

Ryad:
Episodi inevitable en el pesarós transitar per dreceres d'infortuni

Sasha:
Però tanmateix necessari, segons indica humana condició

Armand:
Inevitable i necessari si hom vol saber el perquè de la contradicció

Narradora:
Si hom vol saber perquè el mal és origen del bé, perquè el 'sí' ve d'un 'no' i perquè el 'no' és... afirmació!

Tots:
Si hom vol saber el perquè de la contradicció

NARRACIÓ COMBINADA AMB MÚSICA
Russell Pinkston: Lizamander
(Mercè Manguerra *narradora* - Peter Bacchus *flauta, electrònica i ordinador*)

L'expiació de la culpa és el preu de la caiguda. Rigor i còlera divina es confabulen en punició severa, revenja implacable per tastar la fruita sacra descuit és condemna per segles; un sol un sol error, sentència de suor i esclavatge. i valls; llengua de foc que abrusa boscos i rosega fins el moll de l'os: flagell despietat ho dicta, que tot ho disposa, que tot ho governa.

i desafiar el vell ordre. Un sol desfalc, salconduit al precipici; Diluvi que nega camps, llenques vilatges; plaga d'insectes que de la mà omnipotent que tot

Proporció de la desproporció en la iniqua follia de l'absurd. Mesura de la desmesura que no coneix indulgència ni commou l'ànima. com el sol gest d'un botó que d'infinit. Un sol bastant per a

Com el sol bram que profereix la gorja del tirà; que impulsa el gallet del sicari; com el prémer encén la metxa i multiplica la vilesa fins a límits instant és parió d'eternitat, un sol gotim és anihilar tot rastre d'humana petja.

NARRACIÓ

La mà de Virgili va rescatar els esgarriats dels camins del pedregar i amb gest pietós va amorosir les ferides que el temps d'ostracisme infligí a pell i entranyes. Lluny dels dominis de Caront i sanat el cos del flagell satànic -i acendrada també l'ànima oprobi per a encetar la indòmits, franquejaren d'albirar un raig de renovellat, fornia de

per la purga del desgreuge- van eixir dels camins de tenebra i travessa final, i en el seu pelegrinatge salparen per pèlags boscúries agrestes i escalaren severs promontoris fins el punt claror, aquell mateix que antany presagiava malura i ara, llum paratges i terres i alenava un nou aire i una saba nova.

NARRACIÓ COMBINADA AMB MÚSICA

Joan Monné: Temes de música catalana i *leit motiv* del 'Walhalla' de Wagner

Joan Monné *piano* - Peter Bacchus *flauta* - Sasha Agranov *violoncel*)

Els camins del pedregar es transformaren en el camí de les espines i les pedres, Via Làctia penitencial que mena fins el regne aquell que la veu digué. Allí, sota l'esguard custodi de Selene, amb l'argelaga i el còdol com a companys de trajecte, flanquejaren els postrems esculls fins arribar al tossal de la gran planúria, vast territori que circumda l'àgora.

El Savis del Consell s'apleguen en assemblea perenne, per dessota mateix dels Déus, encarnació del propi Poble, de eixen la facultat demiúrgica. guien des del seu setial. Dalt Origen, Fur i Justícia, Raó i preceptes i atorga mercès en

qui en recullen l'essència i Mà provecta i seny preclar, de tot, 'El Principi', Déu Veritat, Alfa i Omega,

amb qui compart-deliberen, propo-sen i Suprem, Causa i irradia llum, promulga equànime disposició de condescendència, bondat i justícia.

MÚSICA

Peter Bacchus: 'Las Meninas' (Odette Tellería *veu* - Qiao Zhang *flauta* - Sasha Agranov *violoncel* - Joan Monné *piano* - Dee Jay Foster *baix* -Riaad Abed-Ali Abbas *percussió* - Peter Bacchus *direcció*)

ACTE II

NARRACIÓ

Igual que els dos nàufrags, un poble sencer es pot perdre també pels camins de la incúria quan els seus pobladors han perdut la inèrcia envaís les consciències i que la desmemòria esborrés del seu que amb tinta indeleble ha gravat el l'ensems, si aquells que s'encarreguen del mateix poble i de qui n'han rebut

l'esma, quan han deixat que quan, endemés, han permès cap l'empremta dels segles, rumb de la història. Però a de la seva governança -sorgits el ceptre- es rendeixen als efluvis que exhala la vanitat, es deixen enlluernar per la faramalla del poder o mosseguen l'esquer de la supèrbia, és quan uns i altres es convenen, en suïcida complicitat, per a signar la sentència de capitulació que els converteix, a parts iguals, en serfs d'una opressiva, tirana i abjecta satrapia.

Els nous espoliadors, agotnats darrere els matolls, celebren la discòrdia i ordeixen la trama de conquesta mentre arrangen el banquet ferum de cigar, per dessota la riota de befes i escarni, l'home. El festí del de sabres en la nit

de la cacera: remugar de dents, rellepar de bigotis, eructar de budells, ebrietat de beuratge, bafarada de greixum en impúdica cobdícia que ix sardònica i barroera; cridòria grollera 'a capella' en litúrgica polifonia com la caterva aquella que es va confabular per a occir el fill de senglar!: ecos cavernaris, grunys i bramuls, agusar de ganivets i brandar infausta de bravates, improperis i barbàrie.

NARRACIÓ COMBINADA AMB MÚSICA (GRAN MONÒLEG)
Joan Monné: Variacions I sobre 'He mirat aquesta terra' de Raimon
(Mercè Managuerra *narradora* - Joan Monné *piano*)

Aquesta terra és, a parts iguals, idíl·lic paratge i boscatge feréstec, tossol pastoral i agudell rigorós, jardí esponerós i selvàtic forest, estany cadenciós i pelàgic tumult, oasi de llum i desert obagós.

Però també… edèn de delícies i ermàs d'essències i embornal de foteses, fervor de d'inèr-cia, recer de virtuts i desguàs volença i llangor de desídia, liceu de mestratge i catau de neciesa, d'ignorància, arca de joiells i calaix de minúcies, model de noblesa i d'impudícia, receptacle bullícia i marasme d'indolència, impuls de arxiu de saviesa i bagul niu d'avarícia, abellar d'afecte i vesper d'enveja, plètora de sort i fretura d'inòpia, gresola de crisma i detritus de brea, mesura d'estalvi i dispendi de guanys, pinacle de glòria i antre de misèria, cimbori de pedra i túmul d'asfalt.

I aquest poble que la dissort arcaica altres dissorts que qui s'han d'ajupir d'amargor la vall bleves i ultratges i hi sojorna, darrera reencarnació de la nissaga dels fills d'Adam, suma a d'esclavatge (d'un atavisme que la memòria no abasta a descabdellar) s'han esdevingut des que el món és món i la terra pàtria desolada dels per a guanyar el pa. Suor al front i llàgrimes de sang han tenyit funesta i s'han enllaçat amb sang de llàgrimes vives per unglades i trets i envestides i nafres en viva carn.

Molt sovint, una indolència fatal assetja consciències i tempta compartit atia el foc d'un tedi que pesa com una llosa damunt mortals d'aquesta terra que han mamat els mateixos contrastos aixopluga. Genialitat i mitjania comparteixen el mateix tàlem desgastats; grandesa i misèria transiten de la mà sota un mateix desmembrats i un cant llangorós plana, permanent, per damunt melopea de monestir decrèpit, que ressona com un eco entre els murs de la ciutat fantasma. constàncies, i un desànim l'espatlla dels mortals, dels de la terra aquesta que els de rutina de consorts sostre com germans bessons dels caps com obsessiva

Himnes i torxes condueixen la lacònica filera del ritus processional, i una lletania monòtona suplanta grandesa d'esperit i alçada emotiva per desueta exaltació davant icones i símbols i emoció llagrimosa de recordança nostàlgica, consol únic d'un poble que es debat tothora en destrets d'identitat i ajup el cap i s'empassa amargat el rampell de revolta. I així també, l'exaltació darrere uns colors i el bullir de la sang pel joc victoriós és sovint subterfugi que amaga resolució i certesa; i esfereeix pensar que la rauxa desfermada de multituds no sigui, potser, resignada complanta de qui ha perdut el seny davant "l'altra" derrota o eufòria que baixa tot just esbravat l'efecte al·lucinogen de la droga de masses, que injecta a la sang la impotència de perseverar. I esfereeix pensar que darrere la munió convençuda d'obra col·lectiva no s'hi amagui la suma d'egolatries que parla d'unió però es disgrega tot just girar cua i enfilar cap a casa.

"Ruràlia" i "urbania" mira l'una amb "senyor". I l'una no és seva i l'altra seva i que creu de erudita que una elit de conformitat i mitjania, que cueja tothora per aquests desolats camps recela i no es creu "allò seu", deu ser per guiatge nefast i covard sàtrapes, abjectes i corruptes campen escàpols, encara!, per boscos d'asfalt i terres de fullam.

són de difícil conjunció: l'una mira l'altra amb celada altivesa i l'altra modèstia resignada de qui se sent serf sota l'aire imponent del recela del foraster pel color de la llengua i l'espuri matís d'una pell que claudica i renega d'una segona perquè li recorda la ostenta amb cofoia ufanor

parla que no se sent primera. I la capa fa d'escut protector de Tràcia. I si el poble consentiment; perquè

Però si el Poble ha resistit embats i escomeses, resistirà més encara, perquè encara li resta el darrer sospir i l'anhel de victòria. Grandesa d'esperit, alçada emotiva i ànsia de progrés no seran escombrats per mesquina misèria, enveja roïna i baixesa moral.

El Poble invoca els seus Savis i compareix davant el Panteó dels Immortals, igual com feren Art i Ciència tot just rescatats. Els Déus s'ho contemplen i beneeixen, aquiescents, el Nou Món i la Nova Terra.

MUNTATGE AUDIOVISUAL
Els Catalans Universals consagren el 'Nou Món'

NARRACIÓ

Els Catalans Universals han bastit l'edifici de la memòria i han gravat amb lletres de foc les runes que assenyalen una terrra de contrastos i semblances, de grandeses i misèries, de memòries i d'oblits. Ínclits herois

d'una llegenda que és viva perquè el temps no existeix si la memòria no s'esmuny, en la seva letargia segueixen atiant la llar d'un foc incorruptible, immune als embats i resistent a les atzagaiades dels sicaris a

sou que la infàmia expedeix com a emissaris. Més de mil anys contemplen la terra que el laboriós mortal ha afaiçonat en la història d'un món que és univers i d'un univers que és la sola alenada d'un instant de pols quàntica; i més de mil anys contemplen, també, el mosaic multicolor que avui ha convertit aquesta terra en gresol de flama iridiscent i

aixopluc de nòmades i

indígenes: pobles i tribus hi sojornen i hi laboren, s'hi amistancen i s'hi disputen, s'hi entrellacen i s'hi desfermen. I malgrat divergències i desacords, i, pitjor encara, conats de sectària conxorxa i intrigues doctrinàries de servils, roïns i llagoters de molts dels d'aquí (que molts altres dels d'allà atien a l'altra llar de foc corrupte), tots plegats conformen un Babel que vol ser d'avinença i comparteixen aquesta terra en devota comunió sota una sola consigna i una llengua comuna.

NARRACIÓ COMBINADA AMB MÚSICA
Joan Monné: Variacions II sobre 'He mirat aquesta terra' de Raimon
(Mercè Managuerra *narradora* - Joan Monné *piano* -
Sasha Agranov *violoncel*)

Aquesta terra és promesa de canvi i certesa d'avenç; aquesta terra és llavor de treball i fruit de progrés; aquesta terra és

fortuna de béns i fermança del temps. He mirat aquesta terra, i en les seves aigües m'he emmirallat i en l'aire pur m'hi he trobat i m'he vist en el seu foc, i he vist neu i gebre guarnint camps de nit i una verda catifa cobrint tarda i vespre i un arc multicolor saludant el nou dia. He mirat la rella i el bou, el falcó i la pluja, el cel i la mar, el vent i la pols, els grills i la nit, els camps i els sarments, els

camins i els rials, els alocs i els cavalls.

MÚSICA
Raimon/S. Espriu: 'He mirat aquesta terra' (Odette Tellería *veu* -
Joan Monné *piano* - Peter Bacchus *flauta* - Sasha Agranov *violoncel*
Dee Jay Foster *baix* - Riaad Abed Ali *percussió* -
Riborquestra, Peter Bacchus *direcció*)

NARRACIÓ

El futur és present, i el passat… futur. No hi ha temps, no hi ha espai, no hi ha avui, ni ahir, ni demà si el moment no s'esmuny ni se'n va la memòria dels segles. Tot és lliure quan és presoner de la mà provecta que guia la

sort i forja un destí que és de tots perquè tots en som un i un de sol és el sòl que trepitja d'un poble l'estol, mentre un sol fa justícia dessota d'un cel que la terra il·lumina. Tot és presoner d'alenada divina si és que lliure vol ser; i si vol alçar el vol d'au quimèrica que en la cendra neix i reneix cada dia en el foc de l'avui i el caliu del demà, és quan lliure serà. I si escolta dels savis la veu i si beu de l'alè que dimana dels déus i si veu l'alenada del Déu, és que sent la divina proclama que crida i que clama, no pas en desert, ans en terra promesa que estima i que besa i avança i progressa. I el que en terra humanal és efímer gotim de llàgrima fina, en l'Allò del que és U té valor eternal i és petjada divina. Un sol bleix, un respir, un instant fugisser de pols quàntica és l'Univers tot que té el cor en un puny i en un puny tot un poble que mai se li esmuny, i al palmell de la mà una dansa que mai es desfà i que brinca i que salta, gaudeix i s'exalta i exulta i no es cansa.

NARRACIÓ AMB MÚSICA DE FONS
La Follia (improvisació amb tot el grup)

"Catalans... i universals"! Heus ací l'estol que els Savis envien per a auxili i rescat dels caiguts en combat o els captius a l'atzucac, igual com feu Virgili amb aquells desventurats. "El 'Nou Món' neix al Born"!, i en aquest

Cafarnaum on el poble labora i respira, teixeix i conspira, la Clepsidra reneix i abeura les hostes de braus mariners, que tresquen i criden: "Santa Maria"!!!. La Senyora de la Mar *-advocata nostra-*

mentre el jove aquell que el camí d'un futur que és brinda els bons auguris a la somriu complaguda, amb el dit assenyala passat i present, Terra Nova. I entre pols i ruïnes, reviu i es desvetlla la ciutat somorta que dorm sota el vell mercat: "Ciutat del Born"! "El ressorgir de l'Atlàntida"! "El despertar del Nou Món"!

Seny i rauxa es confabulen; raó i follia s'acorden per a celebrar el Nou Món que treu el cap i les banyes; la *Terpsícore* "trípeda" mou els tres peus

mentre un gat perd la cua en set troços de vida i un bou té a la panxa el vailet d'una col que remou la cabòria i escampa la boira. Festa, platxèria i bullanga, i la dansa macabra del be que en nit negra brinca i damunt la Patum de s'estavella la brega! Aquesta terra és també "Terra de Garnàcora", regne de l'ortiga i la mandràgora, que cou al mandril i fa mandra a la víbria, mentre el bou es desfà la cotilla i la mula enfarfega la guilla i el ros rabadà el mussol embebilla i amb anelles de ceba i galets d'escudella alimenta el 'Titot de Burnilla'!!!

Costellada, graellada, boletada, cargolada, calçotada, sardinada, sar-da-na-da: Sardanaaaaada de l'anella!

SARDANADA DE L'ANELLA
Raimon: Si miraves l'aigua (tots els intèrprets, Riborquestra, participants a la Sardanada, Julia Koch, Joan Serra & Factoria Mascaró)

Joan Puigdellívol i Clement
Barcelona, setembre de 2011

A la memòria dels meus pares, Francesc (07/04/1919 - 16/07/2006) i Ernestina (10/10/1926 - 28/06/2011)

'CATALANS... I UNIVERSALS: ELS ORÍGENS', PRIMER CAPÍTOL DE LA PENTALOGIA DE 'EL NOU MÓN', FOU ESTRENAT EL 20 D'OCTUBRE DE 2011 A SANTA MARIA DEL MAR COM A ACTE CENTRAL DE LA GRAN FESTA DE TARDOR RIBERMÚSICA 2011.

LES CANÇONS DE RAIMON, ARRANJADES I ADAPTADES PER PETER BACCHUS I INTERPRETADES PER UN *ENSEMBLE* D'INTÈRPRETS D'ARREU DEL MÓN RESIDENTS A CATALUNYA, N'EREN EL SUBSTRAT PRINCIPAL I S'ANAVEN INTERCALANT AMB EL TEXT-GUIÓ, LLEGIT PER MERCÈ MANAGUERRA.

AL COSTAT D'UN GRUP DE PARTICIPANTS DE DIVERSES CULTURES, JULIA KOCH I JOAN SERRA & FACTORIA MASCARÓ VAN CLOURE L'ACTE AMB L'ACCIÓ FINAL, LA 'SARDANADA DE L'ANELLA'.

Idea i concepció/direcció escènica/guió
Joan Puigdellívol

Direcció musical/arranjaments
Peter Bacchus

Amb la col·laboració de **Joan Monné** en els arranjaments pianístics

Lectora-narradora
Mercè Managuerra

Intèrprets musicals
Peter Bacchus (Estats Units) *flautes i electrònica* **- Odette Telleria (Cuba)** *veu* **- Sasha Agranov (Rússia)** *violoncel* **- Riadd Abed-Ali Abbas (Irak)** *percussió* **- Armand Sabal·Lecco (Camerun)** *baix elèctric, veu* **- Joan Monné (Catalunya)** *piano* **- Riborquestra (Orquestra Infantil Ribermúsica)** *

Realització audiovisual
Guillamino/Miki Arregui

Acció escènica-dansa
Julia Koch (Alemanya) - Joan Serra (Catalunya) i 300 voluntaris de diferents cultures residents a Catalunya que participaran a la "Sardanada de l'anella"

La Sardanada de l'anella és una coreografia original de **Julia Koch** i **Joan Serra** per a aquest poema escènic

* Director de la Riborquestra: **Peter Bacchus**
Professors: **Montse Colomé, Clara Quadern, Marta Ramon, Laia Serra, Borja Mascaró, Sole Vicente**

Agraïments:
Cristina Fons. Mercè Gil. Montse Ferrando (AMPA Cervantes) / Carles Solà (Televisió de Catalunya) / Marc Biosca, Eulàlia Buch (Plataforma per la Llengua) / Najat Dahanna Yeder (Secretaria d'Immigració de la Generalitat de Catalunya) / Irma Sust (Fedelatina), César Cárdenas (Mexcat), Meri Illich (Casa Eslava), Neide (Centro Boliviano Catalán), Naqash Javed (Associació Treballadors Pakistanesos a Catalunya), Anna Llaudet (Espai Àfrica Catalunya), Antonia Salazar (EICA) i altres

I molt especialment a: Raimon i Analissa, Lluís Cabrera i el Taller de Músics, Lali Pujol i Vesc, Factoria Mascaró, Francesc Artigau, Joaquim Ferrer i Agustí Colomines

Enregistrament videogràfic realitzat en directe per **Iaco Subirats**

Muntatge de **Gerard Ferrer**, **Núria Casals** i **Ferran Sayes**

Enregistrament de so realitat per **Marc Abad** i processat als Estudis Tot Rodat de Barcelona

Fotos: **Ivan Giménez Costa**, **Joan Torrens** i arxiu Ribermúsica

El *making of* de 'Catalans… i universals' (20-VII/15-X-2011)

La gènesi de 'Catalans… i universals' va començar una agradable tarda del juliol 2011 a la casa-estudi que Peter Bacchus té a Vallcarca. A les trobades inicials entre ell i Joan Puigdellívol s'hi va anar sumant, al llarg dels mesos següents, la resta de l'elenc. El dissabte 15 d'octubre va tenir lloc a l'Esmuc el darrer assaig conjunt previ al concert.

Fotos: Joan Torrens

La singular trobada amb un "català universal" (21-IX-2011)

Raimon sintetitza com pocs artistes l'essència viva d'un catalanisme entès en la seva dimensió més universal. La seva recuperació, "a cops de veu", dels grans clàssics ens parla ben clar de les arrels i els orígens. Aquestes fotos reflecteixen la trobada amical i distesa al balcó del pis del cantant, a la Plaça Bonsuccés.

Fotos: Joan Torrens

Capítol II. 'El Gran Demiürg: la decisió'

Un gran bassal de sutzura és tot el que resta del món que ha tocat fons

Sinopsi

Amb el segon capítol s'arriba a l'equador de la Pentalogia. De forma anàloga a l'anterior, la primera part consisteix en un resum de l'acció passada i en manlleva bona part del material. Però els bons auguris del final s'esvaeixen només sentir la sentència que serveix d'inici: **"un gran bassal de sutzura és tot el que resta del món que ha tocat fons"**, que sintetitza tot un ambient de desolació i melangia. L'atziaga premonició tenyeix per complet l'escena.

El narrador descriu, impertorbable, tota una lletania d'infortunis, amb traces de tragèdia grega, recorrent sovint a l'oracle, la influència del fat i el poder dels astres, per a sentenciar el que ja sembla no tenir volta enrere. Tan se val la vella declaració d'amor, la certesa de canvi, l'ànsia de progrés; tan se valen les promeses d'arribada d'un nou ordre i un nou humanisme; tan se val la festa i la platxèria: la sentència indica, fatalment i inexorable, la impossibilitat d'un nou món i l'extinció de "l'antiga nissaga dels fills d'Adam", aquella que prové d'uns temps immemorials "fins uns límits que la memòria no abasta a descabdellar". El final de tot un cicle no tindrà, com antany, la contrapartida en un nou ordre com no sigui el seu relleu per les màquines i la seva tirania esclavitzadora.

Nous circumloquis, noves reflexions, reforçats per la música de **Joan Saura** (que el compositor haurà creat expressament), portaran al moment més cru de la Pentalogia, que no ho serà precisament per la cruesa dels mots, ans de les imatges. Tot el primer acte consisteix en un **lacònic lament** que rememora "el descens vertiginós fins els cercles abismals, aquells que l'ànima no encerta a descriure, perquè li'n priva la sola visió, hòrrida, indigna i execrable, que nega el cos i emmetzina la ment". La música, d'una obscuritat corprenedora, exprimeix al màxim l'ús dels teclats, de l'electrònica i d'un instrument d'última generació, el "reactable", amb l'aliança ocasional del violoncel i un dispositiu de percussió.

El moment més frapant arriba amb la projeccció d'un muntatge audiovisual d'**Igor Cortadellas**: la pantalla reflecteix tota la rècula de calamitats i dissorts, esdevingudes "des de que el món és món i la terra pàtria desolada dels que s'han d'ajupir per a guanyar el pa". La descarnada ressenya inclou tant "la història tenyida de sang" que ha acompanyat la civilització des dels seus albors com "l'altra" història, menys incruenta però igualment devastadora. El Diluvi Universal i les grans guerres, les antigues pestes i les noves epidèmies, la fam i la malaltia, la destrucció del planeta i el canvi climàtic… però també l'alienació, la banalitat, la negació de l'amor, el culte a la matèria, la demagògia i la corrupció van desfilant davant dels ulls atònits dels espectadors. El narrador ha abandonat el presbiteri i contempla l'escena consternat, per a caure de genolls al bell mig del passadís, enmig de la foscor general de la nau.

La segona part comença amb el narrador abatut en aquell indret, les mans tapant el rostre i el cos esglaiat per l'impacte. Però el retorn de la llum ha comportat l'aparició a l'altar-escenari dels infants de la **Riborquestra**, en una seqüència calcada al capítol primer. Al costat d'ells hi ha també un **androide** que gesticula. Un fil de música plàcida és el primer indici que alguna voluntat remota deu contradir la mala astrugància i que, tal volta, serà possible conjurar la maledicció i retornar l'esperança.

Després que el fil de música s'hagi transformat en els primers compassos d'una agradosa dansa, apareixen l'**Art** i la **Ciència**, que evolucionen, cadascú des d'un indret, fins arribar al punt on rau el jacent personatge. L'orquestra infantil subratlla l'escena, i en sentir els primers acords, el personatge es desvetlla per a incorporar-se. Els ballarins s'hi atansen per a reconfortar-lo, i tan bon punt ha cessat la música, l'androide li parla amb la seva pròpia veu per a advertir-lo que **Ell** és el **Gran Demiürg** i haurà de retornar al presbiteri per a prendre una difícil **decisió**: tornar a crear el món o eximir-se'n. Llargues cavil·lacions i forts remordiments el turmenten pel record, fins a posar-lo al llindar de la desesperació. Finalment però, i tot seguit a un diàleg amb l'androide, posa en un plat de la balança l'atziac record, i a l'altre, tot les raons per a creure que un Nou Món és possible i donar un vot de confiança als homes per a seguir lluitant, per a seguir vivint. El Gran Demiürg resisteix la temptació i guanya la batalla.

En la decisió final hi tindrà un pes determinant el vell proverbi "el futur és present, i el passat… futur", això és: l'abstracció del temps i de l'espai i la superació del passat; però tanmateix, serà la **pervivència de la memòria** la gran condició per a recomençar "des de zero". Tot el *corpus* immens de realitzacions artístiques, les elevades fites del pensament i els grans avenços científics és allò que en parla de la memòria i de la seva garantia com a valor de renovació. Serà també la contemplació, dins la immensa catedral, dels infants al costat de l'androide (un futur amb la tecnologia al servei de l'home és possible!). Però serà, sobretot, la confiança incontrovertible en l'ésser humà i la seva capacitat de sentir, estimar i emocionar-se allò que decantarà finalment la balança. El poema culmina amb un nou audiovisual: Art, Cultura, Pensament, Ciència, Natura, amb una coreografia final: el Nou Barri, el Nou País, el Nou Món.

Resum

Acte primer

Fa un resum del capítol primer, del qual en manlleva bona part dels conceptes i en recull la trama argumental. Però els bons auguris del final s'esvaeixen per la premonició que no s'acomplirà la promesa d'arribada d'un nou ordre (d'un 'Nou Món', en definitiva). El narrador descriu, impertorbable, tota una lletania d'infortunis amb caràcter de tragèdia grega, que tenen com a teló de fons la lapidària sentència **"un gran bassal de sutzura és tot el que resta del món que ha tocat fons"** i desemboquen en la **negació** total. Aquest **lacònic lament** (que tenyeix per complet el primer acte) culmina amb un muntatge audiovisual: la pantalla reflecteix les calamitats més inversemblants que s'han esdevingut "des de que el món és món". El narrador abandona el presbiteri i contempla l'escena consternat, per a caure de genolls al bell mig del passadís, enmig de la foscor.

Acte segon

El narrador resta abatut en el mateix indret, les mans tapant el rostre. Però el retorn de la llum ha comportat l'aparició a l'escenari dels infants de la **Riborquestra**; al costat d'ells hi ha un **androide** que gesticula. Un fil de música plàcida indica que alguna voluntat remota deu contradir l'atziaga premonició. Arriben l'**Art** i la **Ciència**, que reconforten al personatge i l'ajuden a aixecar-se. L'androide li parla amb la seva pròpia veu per a advertir-lo que **Ell** és el **Gran Demiürg**, i haurà de retornar al presbiteri per a prendre una difícil **decisió**: tornar a crear el món o eximir-se'n.

Tot seguit a llargues cavil·lacions i forts remordiments, i després d'un diàleg amb l'androide, decideix posar a l'altre plat de la balança les raons per a creure que un Nou Món és possible i donar als homes un vot de confiança per a seguir lluitant, per a seguir vivint; el Gran Demiürg resisteix la temptació i guanya la batalla. En la decisió final hi tindrà un pes deteminant la superació del passat i la **pervivència de la memòria** (tot el gran cabal de realitzacions artístiques i les grans fites de la ciència i el pensament), però sobretot, la confiança en la capacitat de **l'ésser humà** per a sentir, estimar i emocionar-se.

La presència de l'androide simbolitza la possibilitat d'una tecnologia plenament humanitzada en aquest 'Nou Món'. L'acte acaba amb un altre audiovisual, diametralment oposat (art, ciència, cultura, pensament, natura, univers…), i una coreografia final.

Cap al 2014

Amb el **2013** arribarà el Tercer Capítol de la Pentalogia. Sense que hom sàpiga amb precisió el títol exacte, el nou poema escènic, presentat com a Acte Central de la Gran Festa de Tardor, versarà entorn a **'La Creació'**.

Amb la decisió de crear de nou "el món que va tocar fons", que el Gran Demiürg va prendre al capítol anterior, s'inicia la recta final de la Pentalogia. La realització dels tres primers episodis indica que l'equador de la saga ja ha estat superat. Sense obviar que noves dificultats assetjaran el personatge, latent al llarg de tota l'acció mentre una narradora oficia com a mestre de cerimònies, el destí voldrà que, finalment, el **Nou Món** vegi la llum i s'acompleixi la profecia arcana, que prové d'uns temps remots "fins uns límits que la memòria no abasta a descabdellar".

La part musical serà bastida a partir de 'La Creació del Món' de Darius Milhaud, amb petits fragments ocasionals de 'La Creació' de Haydn. El reconegut pianista **Joan Díaz** serà el músic a qui hom confiarà la direcció musical i els arranjaments. La tardor d'aquest mateix any s'escaurà amb la inauguració del "Nou Born", el Centre Cultural del Born, que aprofitarà l'estructura del vell mercat per a convertir-se en un referent en la recuperació de la memòria i, alhora, un dels "motors de país" des d'un dels seus barris de referència; en aquesta comesa, la Fundació hi tindrà un paper fonamental. Estarem a pocs mesos del 2014, un any cabdal en la memòria col·lectiva de tot un poble, que rememorarà el 300 aniversari de la gran desfeta de Barcelona.

La tardor del **2014**, amb el Centre Cultural ja presumiblement en funcionament, serà l'any de culminació de la Pentalogia. En aquella ocasió, serà el saxofonista **Llibert Fortuny** l'encarregat de versionar la part musical d'un nou poema escènic, **'El Nou Món'**, que tindrà com a substrat el tema central de la celebérrima simfonia d'Antonin Dvorak.

Possiblement, la Ribera haurà viscut ja el **Nou Carnaval del Born**, recuperació del Gran Carnaval del 1700, que va assolir fama mundial i va projectar Barcelona més enllà de les seves fronteres. Però serà la inclusió de **"Terra de Garnàcora"**, la Follia que dimana de la Pentalogia, que ja va començar a aflorar el 2011, la gran aportació de Ribermúsica; Els nous personatges i les noves criatures seran també exponents d'aquest "Nou Món que neix al Born".

Amb el 2015 es rellançarà el **Festival de Tardor**, que recuperarà algunes de les produccions més reeixides dels anys anteriors.

RIBERMÚSICA I EL SEU PROJECTE SOCIOEDUCATIU A CIUTAT VELLA

Ribermúsica va iniciar les seves activitats l'any 1995 arrel d'una petició de les entitats socials del barceloní barri de **la Ribera**, que el 1993 van encarregar al seu promotor l'organització d'un esdeveniment que el convertís en un referent cultural. Alhora, van proposar-li la creació d'una **Escola de Música** que tingués la voluntat de posar aquesta expressió artística a l'abast de tot el seu teixit social. Aquest encàrrec va materialitzar-se el 1995 amb la **Gran Festa de la Música de la Ribera**, una convocatòria que va congregar un nombre important de joves intèrprets i creadors interdisciplinaris, aplegats a l'entorn de la idea d'una gran **obra col·lectiva**, fet que va desvetllar un enorme interès, tant per part de la ciutadania del "tot Barcelona" com dels mitjans de comunicació.

Aquest fou el punt de partida del **Festival de Tardor Ribermúsica**, celebrat per primera vegada l'octubre de 1996 i que s'ha mantingut inalterable fins a 2011. Al temps de saber aprofitar el gran potencial d'un àmbit territorial que avui s'ha convertit en un sector imprescindible de la ciutat (notable empremta històrico-patrimonial, important nucli artístico-artesanal, comercial, lúdic i turístic), el promotor de Ribermúsica va indagar en les grans **mancances socials** del barri, que sobretot en els seus sectors adjacents (Santa Caterina, Sant Pere i la Barceloneta), presenta un altíssim índex d'immigració, amb un poder adquisitiu d'entre els més baixos de la ciutat.

L'organització del Festival de Tardor, que va generar multitud d'activitats derivades (a Barcelona i per més de 25 municipis de Catalunya), va transcórrer en paral·lel al disseny d'un gran **programa social** que ja responia al que avui hom entén sota els principis de l'anomenada **música comunitària**; sense perdre de vista el rigor artístic i recollint la gran estela de la "música social" a Catalunya, aquest programa té com a grans objectius l'accessibilitat, la igualtat d'oportunitats, la convivència i la democràcia cultural.

L'any 2000 l'emergent associació va constituir-se en **Fundació Privada**, amb un Patronat que reunia personalitats de reconegut prestigi; amb això es va donar el primer pas per a conduir l'entitat vers la seva professionalització, amb el reforçament de les seves relacions institucionals.

Amb tot aquest bagatge, i gràcies a diversos ajuts púbics i privats, a partir del 2002 es decideix donar un gran impuls a les activitats socials, que de forma embrionària ja funcionaven des dels inicis. Avui, el **Projecte Socioeducatiu** transcorre sota l'empara del **Projecte Artísticocultural**, i més enllà dels col·lectius en situació de vulnerabilitat (prioritaris en aquests moments), la tasca de Ribermúsica no exclou la seva vocació envers **la ciutadania tota**, que anhela també les arts i la cultura com a forma de donar resposta als grans problemes existencials.

És així que sota el lema "Compromís social amb excel·lència artística", Ribermúsica es defineix com un gran projecte de **desenvolupament comunitari socioeducatiu**.

RECULL FOTOGRÀFIC DEL PROJECTE SOCIOEDUCATIU DE RIBERMÚSICA

TANTARANTAN! Taller de ritme i percussió per a infants

VE-RI-NO-TEK. Laboratori de veus, ritmes i noves tecnologies per a joves

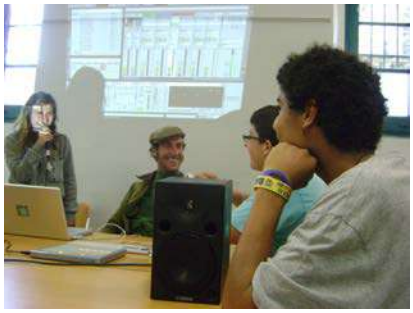

BÀSQUET BEAT. Pulsació, ritme i bàsquet

RIBORQUESTRA. Orquestra Infantil Ribermúsica

Trobada Ribermúsica - Educació sense Fronteres
Convent de Sant Agustí, 4 de juny de 2011

Participació de Ve-Ri-No-Tek a la Festa 'Acció Jove 2012' - Convent de Sant Agustí (BCN)
Organitzada conjuntament amb el Casal dels Infants (13 maig 2012)

Fotos:

Ivan Giménez Costa
Stephanie Margaret Paff
Secretaria d'Immigració de la Generalitat
Casals dels Infants
Educació sense Fronteres
Centre Cívic Convent de Sant Agustí
Mescladís
Grup de pares dels tallers de Ribermúsica
Josep Maria Aragay
Guillermo Krauel
Arxiu de la Fundació Ribermúsica

FUNDACIÓ PRIVADA RIBERMÚSICA
Placeta de Montcada, 14 4rt. - 08003 Barcelona
Tel. 933 193 089 - Fax 933 103 841
ribermusica@ribermusica.org
www.ribermusica.org
facebook/ribermusica.org